

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จิราภรณ์ เอ็มเอี่ยม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

**STUDY FACTORS THAT SUPPORT CLASSROOM RESEARCH
OF THE BASIC EDUCATION LEVEL SCHOOL TEACHERS IN
PHITSANULOK EDUCATION SERVICE AREA ZONE 3**

Jiraporn Eameaim

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Field in Education Administration
Pibulsongkram Rajabhat University**

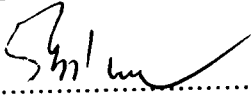
2005

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ชื่อนักศึกษา นางสาวจิราภรณ์ เอ็มเอี่ยม
สาขา การบริหารการศึกษา

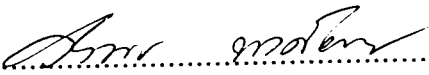
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์
กรรมการ รองศาสตราจารย์บุญรักษ์ ดันท์เจริญรัตน์
กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนใจ เกียวซี

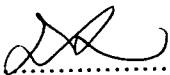
คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

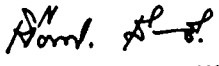

.....ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
(ดร.สว่าง กุพัฒน์วิบูลย์)

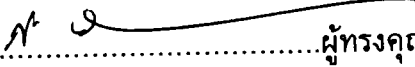
วันที่...๑...เดือน...มิถุนายน...พ.ศ. 2549

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์บุญรักษ์ ดันท์เจริญรัตน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนใจ เกียวซี)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ มีแจ่ม)

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ชื่อนักศึกษา	นางสาวจิราภรณ์ เอ็มเอี่ยม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์ รองศาสตราจารย์บุญรักษ์ ดันต์เจริญรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนใจ เกียวซี
สาขา	การบริหารการศึกษา
ปีที่สำเร็จการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ เพื่อศึกษาสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สมการพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านการบริหารงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2547 จำนวน 345 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณและการถดถอยพหุคูณ (Multiple Correlation and Multiple Regression)

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน โดยส่วนใหญ่ทำครั้งเดียว และทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกลุ่มกับเพื่อน ปัญหาที่นำมาทำวิจัยส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รองลงมาเป็นปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน เทคนิคและกระบวนการสอน สื่อและนวัตกรรม ส่วนครูผู้สอนที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ใช้วิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน โดยการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่พบ ศึกษาเด็กเป็นรายกรณี และใช้ประสบการณ์เดิมของครู

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู แยกเป็น 2 ปัจจัย คือ

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี มีเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และมีความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการตั้งใจให้บรรลุเป้าหมาย) อยู่ในระดับสูง

2.2 ปัจจัยด้านการบริหารงาน ได้แก่ ครูผู้สอนมีความเห็นว่าวิสัยทัศน์ของผู้บริหารต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก การส่งเสริมสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง และการพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาโดยการเข้าร่วมประชุมสัมมนา

3. ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน โดยตัวแปรด้านประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์ทางลบ ซึ่งสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 27.80 โดยสามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.789 + .652 X_3 + .644 X_7 - .369 X_1 + .779 X_2$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y = .326 ZX_3 + .233 ZX_7 - .156 ZX_1 + .154 ZX_2$$

3. The factors that supported classroom research were : personnel development, administrators' visions, educational background, working experiences. The pessimistic experienced factors could be predicted at 27.80 percents.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ วิชาพร พงศ์อาจารย์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์บุญรักษ์ ดันต์เจริญรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนใจ เกียวชี่ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องทุกขั้นตอน จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฉรา นุชภักดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุขนิจ กล่อมจันทร์ ดร.สุขแก้ว คำสอน ดร.อดุลย์ วังศรีคุณ และนายสมเดช สีแสง ผู้อำนวยการเขตพื้นที่ การศึกษาพิเศษโลกเขต 2 ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพจนสำเร็จลงด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ มีแจ้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณพี่ ๆ ปรียญา เอกสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาสารคาม และพี่ ๆ เพื่อน ๆ ปรียญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามทุกคน ที่ให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยด้วยดี ตลอดมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตเวทิตาคุณ แต่บิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยตลอดเวลา ตลอดจนครู อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอน้อมคารวะแต่ผู้เขียนตำราวิชาการที่ได้ศึกษาค้นคว้าและใช้ อ้างอิงทุกท่าน

จิราภรณ์ เอมเอี่ยม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
สมมุติฐานการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	8
แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	8
ความหมายและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน.....	10
รูปแบบที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน.....	12
กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน.....	14
วิธีการและเครื่องมือในการวิจัยในชั้นเรียน.....	21
ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน.....	23
ข้อจำกัดของการวิจัยในชั้นเรียน.....	24
บทบาทของครูกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	25
การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้.....	27
การวิจัยในชั้นเรียนกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้.....	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	30
	แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล.....	30
	แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารงาน.....	40
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	54
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
	ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม.....	64
	ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	65
	ตอนที่ 3 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านเจตคติต่อการทำ วิจัยในชั้นเรียน ด้านวิสัยทัศน์ผู้บริหาร ด้านการส่งเสริมสนับสนุน ด้านความฉลาดทางอารมณ์.....	68
	ตอนที่ 4 วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน.....	72
	ตอนที่ 5 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได ของปัจจัยที่ส่งผลต่อ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน.....	74

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่	
ตอนที่ 6 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได เพื่อหาสมการ พยากรณ์.....	77
5	
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	78
สรุปผล.....	79
อภิปรายผล.....	81
ข้อเสนอแนะ.....	84
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก.....	94
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	106

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ความแตกต่างระหว่างการวิจัยในชั้นเรียนกับการวิจัยด้านวิชาการ.....	19
2 แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	55
3 แสดงจำนวนโรงเรียนและครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	56
4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทั่วไป.....	64
5 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอน.....	65
6 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนเมื่อไม่ได้ ทำวิจัยในชั้นเรียน	66
7 จำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	66
8 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาที่นำมาทำวิจัยในชั้นเรียน...	67
9 จำนวนและค่าร้อยละกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน....	68
10 ค่าเฉลี่ยและค่าเฉลี่ยร้อยละด้านความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	69
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	70
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการตั้งใจให้บรรลุ เป้าหมาย)	71
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านวิสัยทัศน์ของผู้บริหารต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	72
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้าน การส่งเสริมสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียน	73
15 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการได้รับการพัฒนาบุคลากรด้าน การทำวิจัยในชั้นเรียนโดยการเข้าร่วมประชุมสัมมนา	74
16 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครูผู้สอน.....	75
17 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้ตัวแปรอิสระ 8 ตัวเป็นตัวพยากรณ์การ ทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน	76
18 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อให้การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนเป็น ตัวแปรเกณฑ์ โดยเลือกใช้ตัวแปรพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธี Stepwise	77

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ

หน้า

1	ผลกระทบของความรู้จากการปฏิบัติและจากการวิจัยที่มีต่อกลยุทธ์ในการสอน.....	9
2	กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	16
3	วงจรการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	18
4	ขั้นตอนของกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน.....	18
5	บทบาทของนักการสอน/ นักพัฒนาหลักสูตร บทบาทของนักวิจัย(ในชั้นเรียน).....	26
6	ความสัมพันธ์ระหว่างวงจรการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียน.....	29
7	รูปสามเหลี่ยมแสดงองค์ประกอบของเจตคติ.....	34

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือข่าวสารเทคโนโลยีต่างๆ ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ ขึ้นมากมาย ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นครู อาจารย์หรือผู้เรียนต้องมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียน การสอนให้เข้ากับยุคสมัยเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ทันต่อความรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา บทบาทของครูไม่ใช่ "ผู้ให้ความรู้" และผู้เรียนก็ไม่ใช่ "ผู้รับความรู้" เหมือนที่เคยปฏิบัติกันมา ทั้งนี้เพราะความรู้เกิดขึ้นใหม่อยู่เสมอๆ ครู อาจารย์ไม่สามารถ "บอกเล่า" ความรู้ให้กับผู้เรียน ได้ทั้งหมดการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงเป็นการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันระหว่างครูผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้องหลาย ๆ ฝ่าย ซึ่งทุกๆ ฝ่ายต้องร่วมมือกันหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นใน ชั้นเรียน และกระบวนการสืบเสาะค้นหาแนวทางแก้ไขปัญหาก็ต้องเป็นไปอย่างรวดเร็ว ฉับพลัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

การวิจัยนับเป็นรากฐานของการพัฒนาซึ่งทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ หรือ ข้อเท็จจริง ด้วยวิธีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ งานวิจัยยังเป็นการพัฒนาองค์กรและบุคลากรด้วย จึงเป็นที่ยอมรับกันว่า "การวิจัย" เป็น กระบวนการหาความรู้ความจริงและค้นหาคำตอบอย่างเป็นระบบ มีแบบแผน โดยอาศัยวิธีการที่ เชื่อได้ทำให้การวิจัยกลายเป็นเครื่องมือสำคัญของมนุษย์ในการหาความรู้ความจริง มีผู้กล่าวว่า การวิจัยเปรียบเสมือนหัวใจของการพัฒนาการศึกษา ทั้งนี้เพราะวิทยาการต่าง ๆ ของสังคม ยุคโลกาภิวัตน์ได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว การที่มนุษย์จะศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีใดๆ ก็ตามย่อมต้องอาศัยพื้นฐานของการศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะในการพัฒนา การศึกษานั้นทุกประเทศทั่วโลกต่างให้ความสำคัญต่อการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาและพยายาม ให้ครูและนักวิจัยได้มีการปรับบทบาทของการวิจัยให้เป็นกิจกรรมที่สำคัญต่อการส่งเสริมการ เรียนการสอน หรือมีการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยรวมทั้งมีการพัฒนาผลงานทางวิชาการใน โรงเรียนบนพื้นฐานของการวิจัยอย่างต่อเนื่องตามความในมาตรา 24 ของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ข้อ 5 ได้กำหนดว่า "ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อ การเรียนและ อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้" และตามความในมาตรา 30 ได้กำหนดอีกด้วยว่า "ให้ สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา" ซึ่งหมายถึง

สถานศึกษาทุก ๆ แห่งและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหลายจะต้องสนับสนุน ส่งเสริม กำกับ ดูแล ให้ครูผู้สอนทำการวิจัยกันทุกระดับอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อการพัฒนาการจัดการจัดการเรียนการสอน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน การพัฒนาประสิทธิภาพการสอนและการพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในทุกระดับ จึงอาจกล่าวได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ และค้นหาคำตอบเพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในโรงเรียน นำผลมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน หรือเป็นความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งความรู้ใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา ในที่นี้เรียกว่า นวัตกรรมทางการศึกษา นั้นเอง ทำให้การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนที่มีคุณภาพเพราะการวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าหาความจริงอย่างมีระบบช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนและช่วยพัฒนาความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของครูให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

จากความหมายดังกล่าว นับได้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นนวัตกรรมรูปแบบหนึ่งที่อยู่ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับครูยุคใหม่ เนื่องจากการวิจัยในชั้นเรียนเป็นลักษณะของกระบวนการที่ครูต้องศึกษาค้นหาเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา ปรับปรุง กิจกรรมการเรียนการสอนที่คนรับผิดชอบ จุดเน้นของการวิจัยในชั้นเรียน คือ การแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบรวมถึงการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นการศึกษาและกระทำควบคู่ไปกับการจัดการจัดการเรียนการสอน เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการสอนของตนเอง ในการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูจำเป็นต้องมีศักยภาพในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมทั้งจัดการจัดการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองดังนั้นครูจึงต้องคิดค้นวิธีการและเทคนิคใหม่ๆ อยู่เสมอซึ่งการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งที่ครูสามารถนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดการจัดการเรียนการสอนต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพได้ จึงกล่าวได้ว่า บทบาทของครูยุคใหม่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้ทำความเข้าใจ และตระหนักในความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเมื่อกกล่าวถึงคำว่า "การวิจัย" ในทางปฏิบัติครูจำนวนมากยังมีความรู้สึกสับสน เนื่องจากการรับรู้เดิมที่มีต่อการวิจัยที่ว่า การวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยากเป็นงานหนักที่ต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์ในการทำงานสูงต้องทุ่มเทเวลาและความสามารถในการวิจัยมากแม้จะได้รับข่าวสารจากการอบรมการประชุมสัมมนาการประชุมเชิงปฏิบัติการหรือการศึกษาเอกสารเรื่องการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนว่าการวิจัยในชั้นเรียนไม่ใช่สิ่งที่แปลกไปจากงานปกติในหน้าที่ของครู แต่ครูก็ยังมีคำถามต่อไปอีกว่าในเมื่อเป็นงานที่ครูทำอยู่แล้วทำไมจึงต้องมีการหยิบยกขึ้นมาเป็นจุดเน้นในการทำหน้าที่ของครู ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ทำให้

การวิจัยในชั้นเรียนดูเหมือนว่าจะเป็นภาระงานและเป็นสิ่งที่สร้างความลำบากใจให้กับครูผู้สอน อยู่ไม่น้อย เพราะครูส่วนใหญ่มักมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า งานวิจัยเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก สลับซับซ้อนใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานนานเสียค่าใช้จ่ายสูงตลอดจนไม่ทราบว่าควรจะทำ วิจัยในชั้นเรียนนั้นควรเริ่มต้นแบบใด ดังนั้น ทำให้งานวิจัยในชั้นเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ เท่า ที่ควร

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการ ทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อ การวิจัยในชั้นเรียนว่า เพราะเหตุใด การทำวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่ประสบผลสำเร็จในการ ดำเนินงานทั้ง ๆ ที่การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนเป็นอย่างยิ่งผลที่ได้ จากงานวิจัยครั้งนี้สามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการพัฒนาช่วยเหลือครูผู้สอนให้สามารถ ทำการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อศึกษาตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2,020 คน จาก 194 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2547 จำนวน 345 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกเป็น

3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- ประสบการณ์การทำงาน
- วุฒิการศึกษา
- ความรู้ ความเข้าใจด้านการวิจัยในชั้นเรียน
- เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน
- ความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการตั้งใจให้บรรลุเป้าหมาย)

3.1.2 ปัจจัยด้านการบริหารงาน ได้แก่

- วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร
- การส่งเสริมสนับสนุนของผู้บริหาร
- การพัฒนาบุคลากร

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบว่าสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ทำให้ทราบว่า มีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาช่วยเหลือครูผู้สอนให้สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้

สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการบริหารงานส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้ที่เชื่อถือได้โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือพัฒนาพฤติกรรม

นักเรียนโดยมุ่งนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการจัดเรียนการสอนของครูและเน้นการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียนสร้างความรู้ใหม่ทางการศึกษาหรือพัฒนาคุณภาพได้อย่างเหมาะสมเกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพสูงสุดในชั้นเรียน

2. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติของครูเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการทำวิจัยในชั้นเรียน รูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน และปัญหาที่นำมาทำการวิจัยในชั้นเรียน

3. ครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้สอนที่ทำหน้าที่สอนนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 นอกเหนือจากที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาและไม่รวมถึงข้าราชการครูผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่บนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

4. การศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การศึกษาที่จัดก่อนระดับอุดมศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา

5. เขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง เขตพื้นที่การศึกษาตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 เพื่อจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลกแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต ได้แก่

5.1 เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1

5.2 เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2

5.3 เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3

6. เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 หมายถึง หน่วยงานที่รองรับการกระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษาทางด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปซึ่งประกอบด้วย 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอพรหมพิราม อำเภอวัดโบสถ์ อำเภอชาติตระการ และอำเภอนครไทย

7. ปัจจัย หมายถึง สาเหตุอันเป็นทางให้เกิดผลหรือสิ่งที่เป็นตัวกระตุ้นหรือมีส่วนสนับสนุนต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน

8. ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกเป็น

8.1 ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานตั้งแต่เริ่มรับราชการจนถึงปัจจุบันแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ต่ำกว่า 10 ปี 10 – 20 ปี และมากกว่า 20 ปี

8.2 วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดที่ครูผู้สอนสำเร็จการศึกษาแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

8.3 ความรู้ ความเข้าใจด้านการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนตามกระบวนการและขั้นตอนอย่างถูกต้องของครูเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ที่ได้รับจากการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

8.4 เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความคิดเห็นตามการรับรู้ของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความรู้สึกด้วยความพอใจหรือไม่พอใจ ความชอบหรือไม่ชอบ ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

8.5 ความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการตั้งใจให้บรรลุเป้าหมาย) หมายถึง ความสามารถในการใช้พลังงานและพลังใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้ตั้งใจไว้

9. ปัจจัยด้านการบริหารงาน หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวกระตุ้นหรือมีส่วนสนับสนุนต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของโรงเรียน จำแนกเป็น

9.1 วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร หมายถึง การรับรู้และการมองภาพของอนาคตเพื่อกำหนดเป้าหมาย ทิศทางด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่จะให้เป็นไปตามที่ต้องการ

9.2 การส่งเสริมสนับสนุนของผู้บริหาร หมายถึง การได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

9.3 การพัฒนาบุคลากร หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบุคลากรในองค์กรด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อเป็นการปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานในหน้าที่และพัฒนาศักยภาพในการทำงานที่เกี่ยวข้องในด้านการศึกษาและการทำวิจัยให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาพิเศษโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ การศึกษาค้นคว้าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

- 1.1.1 แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
- 1.1.2 ความหมายและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน
- 1.1.3 รูปแบบที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน
- 1.1.4 กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน
- 1.1.5 วิธีการและเครื่องมือในการวิจัยในชั้นเรียน
- 1.1.6 ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน
- 1.1.7 ข้อจำกัดของการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 1.1.8 บทบาทของครูกับการวิจัยในชั้นเรียน
- 1.1.9 การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้
- 1.1.10 การวิจัยในชั้นเรียนกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

- 1.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล
 - 1.2.1.1 ประสบการณ์การทำงาน
 - 1.2.1.2 วุฒิการศึกษา
 - 1.2.1.3 ความรู้ ความเข้าใจด้านการวิจัยในชั้นเรียน
 - 1.2.1.4 เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 1.2.1.5 ความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการตั้งใจในบรรลุเป้าหมาย)
- 1.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารงาน
 - 1.2.2.1 วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร
 - 1.2.2.2 การส่งเสริมสนับสนุนของผู้บริหาร
 - 1.2.2.3 การพัฒนาบุคลากร

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

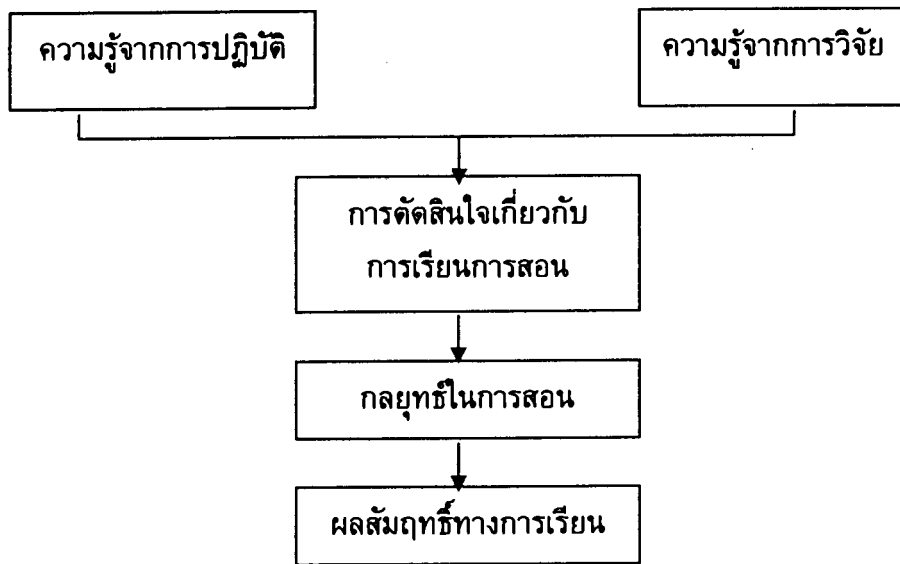
3. กรอบความคิดในการวิจัย

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

1.1.1 แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยเป็นกระบวนการเพื่อศึกษาหาคำตอบอย่างเป็นระบบ มีเหตุผล มีหลักเกณฑ์และมีทฤษฎีรองรับไม่ใช่การคาดเดา ซึ่งเป็นคำตอบที่เชื่อถือได้ในระดับหนึ่ง และยังเป็นที่ยอมรับทุกวงการในการหาคำตอบให้กับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่นเดียวกับในวงการการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการวิจัยมากขึ้น เช่น สนับสนุนให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง มีการให้ความรู้เรื่องการวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การอบรม คู่มือจัดทำเอกสารเผยแพร่ (ธำรง ชูทัพและคณะ, 2538 : 2) การวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากแนวคิดพื้นฐาน คือ การบูรณาการวิธีการปฏิบัติงานกับการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติโดยมีความสำคัญ คือ เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู เป็นการแสวงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติและเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2544 : 48) นอกจากนี้ วิรัช วรรณรัตน์ (2537 : 44) ยังได้กล่าวไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียนเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนทั้งในส่วนของหลักสูตร วิธีการสอน การจัดกิจกรรม สื่อ แบบฝึก รวมทั้งการวัดและประเมินผลเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการสอนและคุณภาพการเรียน ส่วนโสภณ นุ่มทอง (2534 : 88) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาค้นคว้าที่มุ่งหาความจริงเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน และส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายยิ่งขึ้น จึงอาจสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนก็คือ การพัฒนากลยุทธ์ในการสอน (teaching strategies) การที่ครูใช้กลยุทธ์ในการสอนที่ดีเหมาะสมกับผู้เรียน และสภาพแวดล้อมย่อมจะส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และบรรลุเป้าหมายในการพัฒนานักเรียนในที่สุด ซึ่งผลของกลยุทธ์ในการสอนจะมีผลกระทบโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

แผนภูมิ 1 ผลกระทบของความรู้จากการปฏิบัติและจากการวิจัยที่มีต่อกลยุทธ์ในการสอน

เนื่องจากการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเพื่อหากกลยุทธ์ในการสอน (teaching strategies) เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่ตนเองรับผิดชอบอยู่ ดังนั้นประเด็นปัญหาเพื่อใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในบริบทของการเรียนการสอน ในชั้นเรียนนั้นคือเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของครู พฤติกรรมของนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน บริบทของการเรียนการสอน ตัวอย่างของประเด็นปัญหา เช่น

- การวางแผนการสอน
- การจูงใจให้นักเรียนสนใจที่จะเรียน
- การจัดชั้นเรียน
- พฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียน
- วิธีสอนแบบต่าง ๆ
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- การอ่านออกเสียงภาษาไทยไม่ชัด
- การให้ข้อมูลย้อนกลับ
- การใช้คำถาม
- การสอนกลุ่มย่อย
- การสอนเป็นรายบุคคล
- การสอนซ่อมเสริม
- การใช้สื่อ
- นวัตกรรมต่าง ๆ
- ทัศนคติที่ไม่ดีของนักเรียนต่อวิชาที่เรียน

1.1.2 ความหมายและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

คำว่า “การวิจัยในชั้นเรียน” มีผู้นิยามไว้หลายประการ ได้แก่

ทิสนา แคมมณี (2540 : 5) ให้ความหมายว่า การวิจัยที่ทำในบริบทของชั้นเรียน และมุ่งนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเป็นการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาครูให้ไปสู่ความเป็นเลิศและมีอิสระทางวิชาการ

สุวิมล สุวรรณเขตนิกม (2540 : 27) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการแสวงหาความรู้อันเป็นความจริงที่เชื่อถือได้ในเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนในบริบทของชั้นเรียน

ประวิต เอรารวรรณ์ (2542 : 3) ได้ให้ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนว่า เป็นการศึกษาค้นคว้าของครูซึ่งจัดว่าเป็นผู้ปฏิบัติงานในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา (Problem solving) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือพฤติกรรมนักเรียนและคิดวิเคราะห์ (Critical thinking) เพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

สุวิมล ว่องวาณิช (ทศนา แสงศักดิ์, 2543 : 74 อ้างอิงมาจากสุวิมล ว่องวาณิช, 2543 : 88) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน สามารถใช้ได้หลายคำ ดังนี้

1. การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งเขียนเป็นคำกว้าง ๆ
2. การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) เป็นการเน้นสถานที่ที่ทำการวิจัยว่าเกิดขึ้นในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน
3. การวิจัยของครู (Teacher Research) ต้องการเน้นว่าผู้ทำวิจัยคือ ครู ซึ่งไม่บอกว่าการวิจัยที่ไหน แต่ชี้เป็นนัย ๆ ว่า ทำวิจัยในชั้นเรียน
4. การแสวงหาความรู้โดยตัวครูเป็นผู้สะท้อนผล (Self – Reflective Enquiry) การสะท้อนผลเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่งของการวิจัยในชั้นเรียน
5. การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research – C A R) เป็นการระบุชัดเจนว่า เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2543 : 48) ได้กล่าวถึง การวิจัยในชั้นเรียนว่า เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research : CAR) หรือวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research : CR) โดยมีครูเป็นผู้ทำการวิจัยโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ค้นคว้าเพื่อสร้างความรู้ใหม่ทางการศึกษาและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ทางการศึกษา

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้อันเป็นความจริงที่เชื่อถือได้โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อแก้ปัญหาการจัดการจัดการเรียนการสอนหรือพฤติกรรมนักเรียน เพื่อมุ่งนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

สอนของครูและเน้นการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน สร้างความรู้ใหม่ทางการศึกษาหรือพัฒนาคุณภาพได้อย่างเหมาะสมเกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพสูงสุดในชั้นเรียน

ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 16) มาตรา 24 (5) และมาตรา 30 ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัย คือ ให้สถานศึกษาพัฒนา กระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (2538 : 6 - 7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

การทำกรวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะช่วยให้ครูมีวิถีชีวิต ของการทำงานครูอย่างเป็นระบบ เห็นภาพของงานตลอดแนว มีการตัดสินใจที่มีคุณภาพ ก่อให้เกิดผลดีต่อวงการศึกษาและวิชาชีพครู อย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. นักเรียนจะมีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. วงการศึกษาจะมีข้อความรู้และ/หรือนวัตกรรมทางการจัดการเรียนการสอนที่เป็นจริงเกิดมากขึ้นอันจะเป็นประโยชน์ต่อครู
3. วิถีชีวิตของครูหรือวัฒนธรรมในการทำงานของครู จะพัฒนาไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ

กรมวิชาการ (2542 : 3) ให้ความเห็นว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย
2. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู
3. เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ
4. เป็นการส่งเสริม สนับสนุน ความก้าวหน้าของการวิจัยการศึกษา

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2543 : 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสำคัญของครูในการพัฒนาชีวิตความเป็นครูไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ จะช่วยให้ครูเป็นนักแสวงหาความรู้และวิชาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้ครูมีความรู้อย่างกว้างขวางและลุ่มลึก ทำงานอย่างมีเหตุมีผล สร้างสรรค์และเป็นระบบ
2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้งานของครูมีลักษณะเป็นพลวัตมีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวไปข้างหน้า ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่เกิดนวัตกรรมที่ทันสมัย นำมาใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ทันที่

3. เป็นเครื่องมือสำคัญที่จรรโลงวิชาชีพครูให้มีความเข้มแข็งเป็นดั่งวงสี่ถึงความสำเร็จในการทำงานของครูได้อย่างเป็นรูปธรรมนั่นก็คือการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามที่ครูต้องการและเป็นไปตามความคาดหวังของสังคม ทั้งตัวครูและผู้เรียน

สวรงค์ วรอินทร์ (2543 : 31) กล่าวว่า วิธีการพัฒนาวิชาชีพอย่างหนึ่ง คือการปรับกระบวนการเรียนการสอนของครูให้เป็นการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ไปพร้อมกับการทำงาน

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2544 : 48) ได้ให้ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนว่าการวิจัยในชั้นเรียน เกิดจากแนวความคิดพื้นฐาน คือ การบูรณาการวิธีการปฏิบัติงานกับการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติโดยมีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย
2. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู
3. เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ

4. เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

ดังนั้นสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญ คือ เป็นการพัฒนาวิชาชีพและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยแสวงหานวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อแก้ ปัญหาการเรียนการสอนและพฤติกรรมต่างๆ ของผู้เรียนได้ตรงตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

1.1.3 รูปแบบที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน

วัลลภ กันทรัพย์ (2534 : 113) ได้จำแนกรูปแบบการวิจัยในโรงเรียนเป็น 5 รูปแบบ คือ

1. การวิจัยสำรวจเป็นการวิจัยเพื่อหาคำตอบโดยไม่กำหนดกฎเกณฑ์อะไรมากมายนัก เป็นการสำรวจประเด็นที่อยากรู้แล้วออกแบบเป็นคำตอบ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นการศึกษาลักษณะความเป็นจริงตามสถานภาพในเรื่องต่าง ๆ เพื่อมุ่งรวบรวมข้อมูลและรายงานลักษณะที่มีอยู่ในสภาพการณันั้น ๆ เช่น สำรวจทัศนคติของนักเรียน สำรวจอาชีพผู้ปกครอง สำรวจโรงเรียน สำรวจชุมชนและสำรวจปัญหาการเรียนการสอน

2. การวิจัยหาความสัมพันธ์ เป็นการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป เช่น ศึกษาวิธีสอนของครูกับผลการเรียนของนักเรียน หรือศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกับเจตคติต่อการเรียนของนักเรียน เป็นต้น

3. การวิจัยเปรียบเทียบ มีลักษณะคล้ายสองแบบแรก ในช่วงสภิตินั้นการวิจัยเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์เป็นการแสดงว่าตัวแปร 2 ตัวสัมพันธ์กันหรือไม่ มีอิทธิพลต่อกันหรือไม่ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นการศึกษาเหตุและผลทางการศึกษาในกรณีที่ไม่สามารถศึกษาด้วยการทดลอง เช่น การศึกษาว่าอะไรเป็นสาเหตุให้นักเรียนสอบตกซ้ำชั้น การศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนทะเลาะวิวาท

4. การวิจัยแบบทดลอง เป็นการวิจัยทดลองแบบหุนตะเภา โดยกำหนดกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง การวิจัยแบบนี้ทางสังคมศาสตร์จะมีจุดอ่อนมากเกี่ยวกับการควบคุมตัวแปร เพราะมนุษย์ไม่เหมือนกับสัตว์อื่น ๆ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าผู้วิจัยสามารถกำหนดค่าต่าง ๆ ของตัวแปรอิสระได้ตามต้องการ แล้วศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับตัวแปรตาม

5. การวิจัยเชิงทดลองและพัฒนาเป็นการวิจัยที่ใช้เด็กกลุ่มเดียวไม่ต้องไปเปรียบเทียบวิธีสอนแบบดั้งเดิมกับวิธีสอนใหม่ คิดวิธีสอนแบบใหม่มาแล้วพัฒนาวิธีสอนแบบใหม่ เมื่อสอนเสร็จแล้วสำรวจดูความเข้าใจดูพื้นฐานปัญหาเอามาปรับปรุงใหม่สอนเด็กกลุ่มเดิมในบทเรียนต่อไปประยุกต์ไปเรื่อย ๆ

กองวิจัยการศึกษา (2535 : 2 - 19) ได้เสนอรูปแบบของการวิจัยในโรงเรียน โดยได้กำหนดกระบวนการของการวิจัยที่สำคัญไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. ศึกษาสภาพปัญหาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อหาลักษณะของปัญหา และนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาหรือเปรียบเทียบผลของการใช้นวัตกรรม การศึกษาในภายหลัง

2. การออกแบบนวัตกรรม ในด้านต่อไปนี้

2.1 โครงสร้าง/ส่วนประกอบ เช่น นวัตกรรมนี้ควรประกอบด้วย คู่มือครู กิจกรรมและสื่อ เครื่องมือวัดพฤติกรรม แบบทดสอบ เป็นต้น

2.2 ลักษณะของนวัตกรรม เช่น บอกที่มาของแนวคิด/ ทฤษฎีที่นำมาพัฒนา บอกถึงลักษณะของนวัตกรรม สื่อ และเครื่องมือที่ใช้ เป็นต้น

2.3 ลักษณะการนำไปใช้ เช่น มีการอบรมครู มีการวัดหรือทดสอบนักเรียน ก่อนและหลังการใช้ช่วงเวลาประมาณ 1 ภาคเรียน เป็นต้น

3. การสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม ตามแนวหรือกรอบของรูปแบบนวัตกรรมที่กำหนดไว้

4. การทดลองแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

4.1 การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กเพื่อตรวจสอบคุณภาพของตัวนวัตกรรม เพื่อการปรับปรุงในแต่ละส่วน เช่น การลำดับขั้นตอนของเนื้อหาวิชา ความเป็นไปได้ของกระบวนการ ความถูกต้องของเนื้อเรื่องความเหมาะสมกับสถานการณ์จริง เป็นต้น

4.2 การนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานการณ์จริง เป็นการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนวัตกรรมนั้น เพื่อการพัฒนาต่อไป

5. การประเมินผล ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิควิธีเดียวกันกับการศึกษาสภาพปัญหา การเก็บข้อมูลทำเป็นระยะๆ ในระหว่างการทดลอง และเมื่อจบสิ้นการทดลอง แล้วข้อมูลที่ได้นี้จะนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับข้อมูลพื้นฐานก่อนใช้นวัตกรรมเพื่อเป็นข้อสรุปและยืนยันประสิทธิภาพของนวัตกรรมนั้น ถ้าผลการทดลองสามารถลดหรือแก้ปัญหาได้ก็แสดงว่านวัตกรรมนั้นมีคุณค่าและ นำไปขยายผลได้โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อไป

จะเห็นได้ว่า รูปแบบการวิจัยในโรงเรียนเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยมีลักษณะที่สำคัญคือ 1) เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของการแก้ปัญหาหรือพัฒนาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน 2) เพื่อศึกษาแนวทางหรือนวัตกรรมที่จะสามารถแก้ปัญหาหรือช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน 3) เพื่อนำนวัตกรรมที่เหมาะสมมาพัฒนาและทดลองใช้ตามกระบวนการวิจัย

1.1.4 กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

กระบวนการวิจัย ประกอบด้วย การวางแผนวิจัย (Planning) ปฏิบัติตามแผน (Acting) เก็บรวบรวมข้อมูล (Observing) และสะท้อนความรู้ ข้อค้นพบ ข้อสังเกต (Teflecting) หรือเรียกย่อๆ ว่า กระบวนการ PAOR กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมีการดำเนินการเป็นขั้นตอน โดยยึดหลักการทางวิทยาศาสตร์ ดังนี้

1. การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนจะต้องเริ่มต้นด้วยการมองปัญหาของเรื่องที่จะวิจัยอย่างชัดเจนเพราะการมองเห็นปัญหำนำไปสู่ความต้องการในแก้ไขปรับปรุงหรือการพัฒนาและความต้องการ นี้จะนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัยผู้วิจัยจะสามารถมองปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบ ได้อย่างชัดเจนโดยทำการสำรวจข้อบกพร่องนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุและความต้องการในการแก้ปัญหาให้ตรงกับสาเหตุนั้นๆ แล้วเขียนออกมาในรูปวัตถุประสงค์ของการวิจัย การดำเนินการในขั้นตอนที่ 1 จะทำให้สามารถกำหนดปัญหาการเรียนการสอนได้อย่างเฉพาะเจาะจงและชัดเจน และสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ด้วย

2. การศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วก็ควรศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่จะทำการ วิจัยนั้นว่ามีอยู่ก่อนแล้วอย่างไรบ้าง การศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องช่วยครู อาจารย์ในเรื่องต่อไปนี่

1) มองปัญหาที่จะทำวิจัยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2) ได้แนวคิดความรู้พื้นฐานตลอดจนทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะ

ศึกษา

3) เห็นแนวทางในการศึกษาปัญหา

4) สามารถอธิบายปัญหาโดยเฉพาะการกำหนดขอบเขตการวิจัยและสามารถอธิบายตัวแปรที่จะศึกษา

5) สามารถตั้งสมมติฐานได้อย่างสมเหตุสมผล

6) เลือกเทคนิคการสุ่มตัวอย่างได้เหมาะสม

7) เลือกเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลได้ถูกต้อง

8) เลือกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะได้เทคนิคในการแก้ปัญหาที่สอดคล้องกับหลักการทฤษฎี หรืองานวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้แล้ว

3. การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนนวัตกรมเป็นรูปแบบหรือวิธีการเรียนการสอนที่ครูอาจารย์พัฒนาขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาในการเรียนการสอนหรืออาจนำรูปแบบและวิธีการสอนที่ทำไว้แล้วมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาที่ต้องการแก้ไข เช่น สื่อการเรียนการสอน บทเรียนโปรแกรมชุดการสอนคู่มือครู ฯลฯ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัย จะได้นวัตกรรมที่คาดว่าจะมีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหา

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้เครื่องมือชนิดใดขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและตัวแปรที่จะวัด เช่น แบบทดสอบใช้วัดตัวแปรเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามใช้วัดตัวแปรเกี่ยวกับความจริง ความคิดเห็น ความรู้สึก แบบสังเกตใช้วัดตัวแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะการปฏิบัติ สภาพแวดล้อม บรรยากาศการเรียนการสอน ฯลฯ ซึ่งผู้วิจัยจำเป็นต้องศึกษาเครื่องมือแต่ละชนิดทั้งในด้านลักษณะของเครื่องมือวัดวิธีการสร้างข้อดีและข้อจำกัดของเครื่องมือแต่ละชนิดซึ่งเครื่องมือวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหรือที่ผู้อื่นสร้างไว้แล้วจะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เช่น ความตรง (validity) ความเชื่อมั่น (reliability)

5. การทดลอง การรวบรวม การวิเคราะห์ และสรุปผล การวิจัย เมื่อผู้วิจัยสร้างนวัตกรรมและเครื่องมือวัดแล้วขั้นตอนต่อไป คือ นำนวัตกรรมนั้นไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ตามแนวทางที่กำหนดไว้ผู้วิจัยควรจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานกำหนดระยะเวลาของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนไว้

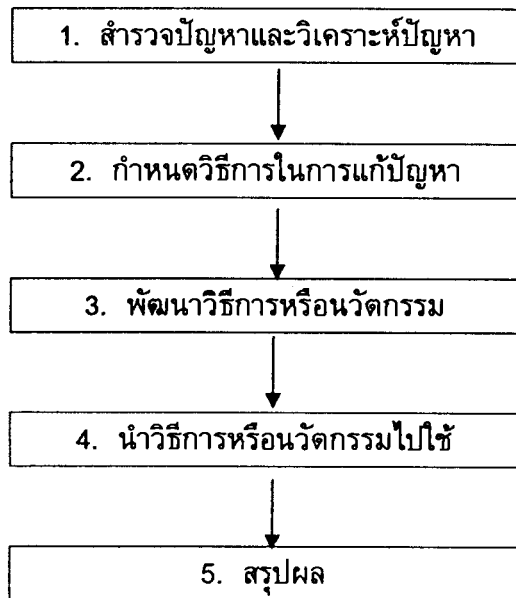
6. การเขียนรายงานการวิจัย เป็นการรายงานการทำวิจัย เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์และสำรวจปัญหา การพัฒนานวัตกรรม การทดลองใช้ การวิเคราะห์ผลสรุปผลอภิปราย และเสนอแนะเป็นการเสนอสิ่งที่ได้ศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบเพื่อรายงานผลการศึกษาให้ผู้อื่นทราบเพื่อการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน หรือขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนมีผู้เสนอความเห็นไว้หลากหลายซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นกระบวนการที่เป็นระบบและต่อเนื่อง ดังเช่น เทียมจันทร์ พาณิชผลินไชย (2539 : 12 - 14) ได้กล่าวถึงกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนว่ากระบวนการในการดำเนินงานอย่างถูกต้องและกะทัดรัด เพื่อการทำวิจัยจะได้เกิดความมั่นใจ

และทำให้การวิจัยดำเนินไปสู่จุดหมายที่ตั้งไว้ กระบวนการวิจัยจึงประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญคือ

1. ชั้นเลือกหัวข้อที่จะทำการวิจัย
2. ชั้นกำหนดประเด็นหรือการกำหนดปัญหาในการวิจัย
3. การตั้งสมมุติฐาน ซึ่งชั้นนี้มีความสำคัญมากอีกชั้นหนึ่ง เพราะการตั้งสมมุติฐานจะบอกทิศทางของการวิจัยว่าจะเป็นไปในทิศทางใด
4. การออกแบบการวิจัย เป็นการวางแผนขั้นต้นว่าจะดำเนินการวิจัยอย่างไร
5. ชั้นรวบรวมข้อมูล
6. ชั้นการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย
7. ชั้นเสนอรายงานผลการวิจัย เป็นการสรุปผลการวิจัยว่าได้ข้อค้นพบอะไรบ้าง

กรมวิชาการ (2542 : 7) ได้เสนอกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนในลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งมีกระบวนการวิจัย ดังแสดงในแผนภูมิ 2 ต่อไปนี้

แผนภูมิ 2 กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประวิต เอราวรรณ์ (2542 : 5) ได้อธิบายกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้

4 ขั้นตอน คือ

1. การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance)

เป็นขั้นตอนของการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานของครูว่า มีปัญหาอะไรบ้าง แล้ววิเคราะห์ว่าปัญหาเหล่านั้นมีสาเหตุมาจากอะไร และจะสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขสภาพการปฏิบัติงานในส่วนใดได้บ้าง ซึ่งครูสามารถสำรวจได้จากกิจกรรมการเรียน การสอนพฤติกรรมนักเรียน สภาพแวดล้อมและบริบทต่าง ๆ ของโรงเรียน การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าว จะนำไปสู่การเข้าใจปัญหาอย่างชัดเจนและสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้

2. การวางแผน (Planning)

เป็นขั้นตอนสำหรับกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดวิธีการและวางแผนเพื่อลงมือปฏิบัติ (Action) ในการค้นหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรม และการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสภาพการปฏิบัติงานที่เป็นปัญหา

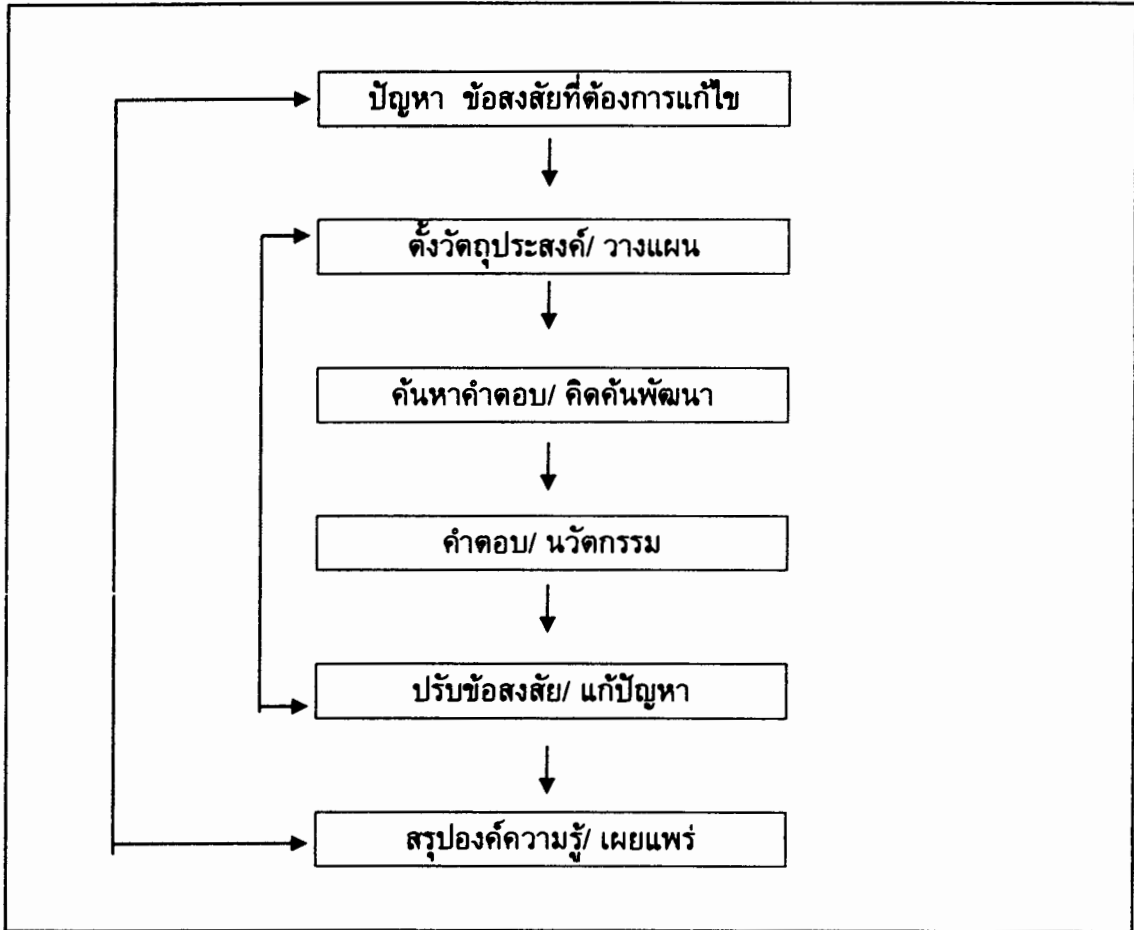
3. การลงมือปฏิบัติ (Action)

เป็นขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้

4. การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

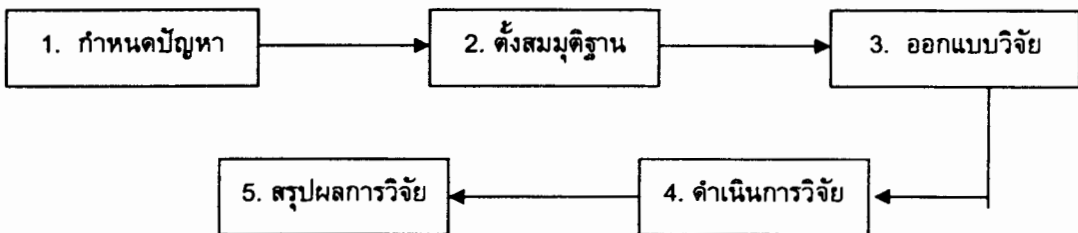
หลังจากที่มีการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาตามแผนจนปรากฏผลแล้ว นักวิจัยต้องมีการสะท้อนผลการปฏิบัติว่ามีสิ่งใดที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาไปบ้างเพื่อสรุปผลและวางแผนปรับปรุงใหม่หรือแก้ปัญหาใหม่ต่อไป

จากกระบวนการดังกล่าวจะเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนมุ่งที่จะแสวงหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรมควบคู่ไปกับการนำเอาคำตอบหรือนวัตกรรมนั้นไปใช้แก้ปัญหาที่ครูกำลังประสบอยู่ซึ่งเป็นวงจรต่อเนื่องไม่สิ้นสุดครูจึงสามารถปรับประยุกต์ให้เข้ากับการทำงานปกติของตนเองได้ ดังนั้นการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูไม่ใช่การเริ่มต้นทำงานชิ้นใหม่แต่เป็นการวิเคราะห์ วางแผนและจัดระบบการทำงานเดิมของครูให้เป็นกระบวนการทำงานที่เป็นการวิจัยในชั้นเรียนไปด้วย ซึ่งวงจรการทำวิจัยในชั้นเรียน มีดังนี้ (ประวิต เอราวรรณ์, 2542 : 6)

แผนภูมิ 3 วงจรการทำวิจัยในชั้นเรียน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544 : 49) ได้กล่าวถึง กระบวนการที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนหรือวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือ วิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific method) ซึ่งเป็นวิธีการที่มีระบบ มีขั้นตอน ดังแสดงในแผนภูมิ 4 ดังนี้

แผนภูมิ 4 ขั้นตอนของกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2543 : 91) ได้อธิบายข้อแตกต่างของการวิจัยในชั้นเรียนกับการวิจัยทางด้านวิชาการ ไว้ว่า นักวิจัยในชั้นเรียนและนักวิจัยวิชาการต่างแสวงหาความรู้ในการพัฒนาการเรียนการสอนเหมือนกัน มีการเก็บข้อมูลเหมือนกัน แต่นักวิจัยในชั้นเรียนจะเล่นบทผู้สังเกต ในขณะที่นักวิจัยนักวิชาการเล่นบทผู้แสดง ผู้ที่เล่นบทบาทนักวิจัยนักวิชาการมุ่งสร้างองค์ความรู้ทางทฤษฎีและนำไปใช้สรุปอ้างอิง มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในบทความวารสารทางวิชาการ ส่วนนักวิจัยในชั้นเรียนเล่นบทผู้ปฏิบัติงานด้านการสอนในชั้นเรียนมุ่งเน้นการหาวิธีการพัฒนาผู้เรียน โดยไม่ได้วางเป้าหมายไว้ว่าจะทำวิจัยเพื่อสร้างข้อความรู้หรือเผยแพร่ความรู้ในบทความทางวิชาการ

ตาราง 1 ความแตกต่างระหว่างการวิจัยในชั้นเรียนกับการวิจัยด้านวิชาการ

ประเด็น	การวิจัยชั้นเรียน	การวิจัยทางด้านวิชาการ
1. เป้าหมาย	- มุ่งสร้างความรู้เฉพาะเพื่อใช้ในห้องเรียนของครูผู้วิจัย	- มุ่งสร้างความรู้ทั่วไป ซึ่งสามารถสรุปอ้างอิงได้
2. ผู้วิจัย	- ดำเนินการโดยครูผู้สอนในห้องเรียน มีลักษณะการวิจัยแบบร่วมมือ	- ดำเนินการโดยนักวิชาการ หรือนักการศึกษาที่ได้ได้ปฏิบัติงานในห้องเรียน
3. วงจรของการวิจัย	- ใช้วงจรการวิจัยแบบ PAOR (Plan, Act, Observe, Reflect) โดยขั้นตอน Reflect (สะท้อนกลับ) เป็นขั้นตอนที่เด่นทำให้การวิจัยแบบนี้ต่างจากการวิจัยอื่น	- ใช้วงจรการวิจัยแบบกำหนดปัญหา ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ออกแบบการวิจัย กำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง สร้างเครื่องมือ เก็บข้อมูล
4. วิธีการวิจัย	- ไม่เน้นการกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎี แต่ใช้ประสบการณ์ของผู้สอน ไม่เน้นแบบแผนการวิจัยมาก ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ	- ยึดแบบแผนการวิจัย การออกแบบการวิจัย การวิจัยที่รัดกุม มีการกำหนดกรอบแนวคิด ทฤษฎี และพัฒนาทฤษฎี ใช้การวิจัยเชิงปริมาณมากกว่า
5. การกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาในห้องเรียน (solution)	- ใช้วิธีการเชิงอัตวิสัย (subjective) โดยอาศัยประสบการณ์ของครูผู้วิจัย แต่จะใช้วิธีการเชิงปรนัยในการตรวจสอบผลการวิจัย	- อิงทฤษฎีหรือมีผลการวิจัยรองรับ

ตาราง 1 (ต่อ)

ประเด็น	การวิจัยชั้นเรียน	การวิจัยทางด้านวิชาการ
6. กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการทำวิจัย	- นักเรียนในห้องเรียนอาจเป็นรายคนหรือรายห้อง	- กลุ่มนักเรียนที่เป็นตัวแทนประชากร
7. ข้อมูลวิจัย	- ครูเป็นผู้เก็บข้อมูล ใช้วิธีการสังเกต หลักฐานแสดงพฤติกรรมของผู้เรียน ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ	- อาจใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบเดียวกับ การวิจัยในชั้นเรียนแต่โอกาสใกล้ชิดกับแหล่งข้อมูล (นักเรียน) จะมีน้อย
8. การวิเคราะห์	- ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ไม่เน้นการวิเคราะห์ด้วยสถิติขั้นสูง	- ส่วนใหญ่ใช้การวิเคราะห์ทางสถิติขั้นสูง เน้นการสรุปอ้างอิง
9. การอภิปราย แปลความหมาย จากข้อค้นพบจากการวิจัย	- ครูนักวิจัยและเพื่อนครูจะมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การวิจัยร่วมกัน มีการถกอภิปรายถึงวิธีการแก้ปัญหาที่ใช้และผลที่เกิดขึ้น	- นักวิจัยอภิปรายภายใต้กรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยและใช้ความคิดเห็นของนักวิจัยประกอบการอภิปราย
10. ช่วงเวลาในการทำวิจัย	- ทำเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน และทำอย่างรวดเร็ว เพื่อให้สามารถทดลองใช้ผลตามแนวทางที่ครูนักวิจัยตัดสินใจจะใช้	- เป็นนักวิจัยที่เฝ้าสังเกตหรือเก็บข้อมูลอยู่ห่าง ๆ แม้จะมีโอกาสเข้าไปทำในห้องเรียน แต่ก็จะเป็นช่วงสั้น เมื่อทำเสร็จก็ถอยห่างออกมาวางแผนการวิจัยอาจต้องใช้เวลา นานกว่าการวิจัยในชั้นเรียน
11. การนำผลการวิจัยไปใช้	- นำผลไปใช้แก้ปัญหาในห้องเรียนทันที และตรวจสอบผลที่เกิดขึ้น ไม่เน้นการตีพิมพ์เผยแพร่เป็นบทความวิชาการ	- ผลการวิจัยอาจไม่ได้นำไปใช้ในทางปฏิบัติจริง แต่อาจมีการตีพิมพ์เผยแพร่เป็นบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการ

จึงสรุปได้ว่า กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนมีการดำเนินการเป็นขั้นตอนโดยยึดหลักการทางวิทยาศาสตร์เป็นวิธีการที่มีระบบ และเป็นขั้นตอนซึ่งผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นรูปธรรมหรือร่องรอยของผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของครู

1.1.5 วิธีการและเครื่องมือในการวิจัยในชั้นเรียน

ยุทธนา ปฐมวราชาติ (2544 : 60 - 62) ได้เสนอแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบความสำเร็จถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งโดยเฉพาะการเริ่มต้นทำวิจัยครั้งแรกซึ่งหากประสบความสำเร็จครูจะได้รับความภาคภูมิใจในการพัฒนาผู้เรียนที่จะส่งผลต่อการพัฒนาครั้งต่อไปสิ่งสำคัญของความสำเร็จ จึงไม่ได้อยู่ที่ครูสามารถที่จะเสนอผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนดเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงการที่ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพที่พวกเขาเป็นอยู่ ซึ่งผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ครูทราบคำตอบว่า ครูควรจะพัฒนาผู้เรียนให้บังเกิดประสิทธิผลต่อการจัดการเรียนรู้ที่แท้จริงอย่างไร และได้เสนอแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ให้ครูเข้าใจวิธีการและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ด้วยตนเองอันเป็นแนวความคิดการปฏิบัติสู่การพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การวางแผนการวิจัย
2. การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย
3. การดำเนินการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปผลการวิจัย

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2544 : 49 - 56) ได้เสนอว่า การวิจัยในชั้นเรียนนั้นสามารถวิจัยได้ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอน แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ ดังนี้

1. การวิจัยเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร เป็นการวิจัยที่นำนวัตกรรมการศึกษาซึ่งหมายถึง 1) สื่อการเรียนการสอนทุกประเภท 2) วิธีสอนเทคนิคการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน แล้วประเมินว่าการใช้นวัตกรรมการศึกษาทำให้ประสบความสำเร็จหรือไม่คือทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1) บรรลุวัตถุประสงค์การศึกษาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะการคิดและมีกระบวนการคิดแบบต่าง ๆ

- 2) บรรลุวัตถุประสงค์ด้านจิตพิสัย (Affective domain) มีเจตคติ อารมณ์ ความรัก ความพึงพอใจ ค่านิยม ความตระหนัก จิตสำนึก กระบวนการทางสังคม

- 3) บรรลุวัตถุประสงค์ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor domain) มีทักษะทางกาย ทักษะปฏิบัติ

จึงสรุปได้ว่า วิธีการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถวิจัยได้ทุกเรื่อง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ

เครื่องมือวิจัยในชั้นเรียน

ในการวิจัยในชั้นเรียน อาจจะต้องสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัย และเก็บข้อมูลการวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามที่ผู้สอนกำหนดไว้ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่ง เฉลิม พักอ่อน (2546 : 12) ได้จำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งบางครั้งเรียกว่า นวัตกรรม โดยที่นวัตกรรมนี้อาจเป็นสื่อ หรือวิธีการที่ใหม่สำหรับกลุ่มที่ผู้สอนทำการแก้ปัญหา หรือพัฒนา เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอน ชุดฝึก แบบฝึก CAI วีดิทัศน์ การสอนแบบฝังสัมพันธ์ความหมาย ฯลฯ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลการวิจัย หรือใช้ในการเก็บข้อมูล เพื่อตรวจสอบผลของการแก้ปัญหา หรือพัฒนาผู้เรียนหลังจากได้ดำเนินการโดยใช้นวัตกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างไปแล้วชนิดของเครื่องมือวัดที่จะใช้ ขึ้นอยู่กับงานที่จะวัด เช่น ถ้าจะวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน มักนิยมใช้แบบทดสอบ แบบสังเกตการปฏิบัติงาน แบบสำรวจรายการ หรือแบบสัมภาษณ์ ที่สอดคล้องกับสภาพจริง ฯลฯ

ประเภทของนวัตกรรม

นวัตกรรม (Innovation) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนา ปรับปรุง สร้างใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงแนวคิด หรือระบบ กระบวนการ วิธีการ เทคนิค แนวปฏิบัติ กฎเกณฑ์ หรือสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา หรือเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

นวัตกรรมที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอน ควรเป็นนวัตกรรม ที่สามารถลดหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนได้อย่างแท้จริง โดยมีผลของการตรวจสอบยืนยันว่า เมื่อนำนวัตกรรมดังกล่าวไปใช้แล้วสามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอนได้

การแบ่งประเภทของนวัตกรรม มีการจัดแบ่งเป็นหลายประเภทแตกต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับแนวคิดของผู้จัดแบ่ง สำหรับกองวิจัยการศึกษา ได้จำแนกประเภทของนวัตกรรมทางการศึกษาตามประเภทของผู้ใช้ ได้แก่

1. นวัตกรรมที่เป็นสื่อสำหรับผู้สอน เช่น แผนการสอนคู่มือครู เอกสารประกอบการสอน หนังสืออ้างอิง เครื่องมือวัดผล อุปกรณ์โสตทัศนวัสดุ ชุดการสอน (สื่อประสม) ฯลฯ

2. นวัตกรรมที่เป็นสื่อสำหรับผู้เรียน เช่น บทเรียนสำเร็จรูป เอกสารประกอบการเรียน ชุดฝึกปฏิบัติ ใบงาน แบบฝึก หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดเกม ชุดเพลง การ์ตูน ฯลฯ

1.1.6 ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2543 : 7-8) ได้ให้คำอธิบายประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีพลังอำนาจในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น สามารถแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้ทันทั่วทั้งและมีประสิทธิภาพ
2. ช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ช่วยให้ครูทำงานได้อย่างเป็นระบบ ประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความรู้สึกเป็นเจ้าของและภาคภูมิใจในวิธีการที่นำมาใช้
4. ช่วยโรงเรียนสามารถกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมโดยมีผลการวิจัยรองรับ
5. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการแก้ไขปัญหา และพัฒนาอย่างสมบูรณ์เต็มตามศักยภาพ ทั้งในด้านความรู้ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผ่องพรรณ ดรัมย์กุลกุล (2543 : 234 - 235) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทำวิจัยใน ชั้นเรียนว่า เป็นประโยชน์สำหรับครูที่พึงคาดหวังจากการวิจัยเป็นไปเพื่อการใช้หรือปรับใช้ในการสอน ตลอดจนนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้รับรู้และได้ใช้ประโยชน์

กรมวิชาการ (2544 : 46) ให้คำอธิบายประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนรู้จักใช้ข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนากการเรียนรู้
2. ทำให้ผู้สอนมีพื้นฐานการวิจัย สามารถรับรู้และร่วมมือกัน ส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอนและการเรียนรู้
3. ผู้เรียนจะได้ประโยชน์โดยตรงจากการที่ครูพัฒนากการเรียนรู้ของตนเองเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลดีต่อประสิทธิผลของผู้เรียน รู้วิธีใช้กระบวนการวิจัย และการแสวงหาความรู้

ประวิต เอราวรรณ (2542 : 7- 8) ได้บอกถึงข้อดีของการทำวิจัยในชั้นเรียน ไว้ ดังนี้

1. การทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูทำงานอย่างเป็นระบบเห็นภาพของงานตลอดแนว และมีการวางแผนในการทำงาน
2. ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ โดยใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพ และมีผลการวิจัยรองรับ ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่ครูจะจัดการเรียนการสอนโดยยึดประสบการณ์เดิมความรู้เดิมและความสนใจส่วนตัวเป็นหลักซึ่งเข้าไม่ถึงปัญหาของนักเรียน

3. ครูสามารถสร้างและวิเคราะห์ทางเลือกอย่างหลากหลายและตัดสินใจเลือกทางเลือกอย่างมีคุณภาพ มีเหตุผลและสร้างสรรค์เพราะมองทางเลือกได้กว้างขวางและลึกซึ้ง

4. ครูที่ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนจะสามารถควบคุมกำกับ และพัฒนาการปฏิบัติงานของตนได้ดี และผลจากการวิจัยจะเป็นรูปธรรมหรือเป็นร่องรอยของผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของครู

5. นำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบาย หรือมาตรการต่างๆ ของโรงเรียนได้

6. ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จึงสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์และมีข้อดีอย่างยิ่งสำหรับผู้บริหารในการจะนำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ ของโรงเรียนและครูผู้สอนสามารถนำผลที่ได้จากการทำการวิจัยไปพัฒนา ปรับปรุงวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลดีต่อผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาอย่างสมบูรณ์เต็มตามศักยภาพตลอดจนนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้รับรู้และได้ใช้ประโยชน์ต่อไป

1.1.7 ข้อจำกัดของการทำวิจัยในชั้นเรียน

กรมวิชาการ (2525 : 117 -120) ได้เสนอปัญหาในการวิจัยไว้เป็นรายข้อ ดังนี้

1. ปัญหาด้านเทคนิคการวิจัย ซึ่งปัญหาทางด้านนี้แบ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนแหล่งค้นคว้าพวกเขาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไม่มีคุณภาพ การเขียนรายงานการวิจัยสื่อความหมายไม่ดี ผลงานวิจัยขาดแคลนในบางประเภท รูปแบบการวิจัยไม่เหมาะสม ผู้เก็บข้อมูลและผู้ให้ข้อมูลไม่มีคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างไม่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรและผู้บริหารที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความสำคัญกับการทำวิจัย เป็นต้น

2. ปัญหาด้านการบริหารงานวิจัย ปัญหาด้านนี้จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับ ผู้วิจัยไม่มีเวลาในการทำวิจัย ขาดผู้ช่วยงานวิจัย มีงบประมาณด้านการทำวิจัยจำกัด และขาดขวัญและกำลังใจในการทำวิจัย เป็นต้น

ประวิต เอรารวรรณ (2542 : 8) ได้บอกถึงข้อจำกัดของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. การทำการวิจัยในชั้นเรียนอาจมีข้อจำกัดบางประการที่เกิดขึ้นจากความรู้พื้นฐานด้านการวิจัยของครูที่ไม่ได้ศึกษาหรือฝึกฝนมาโดยตรง หรือข้อจำกัดในด้านหลักสูตร หรือวิธีสอนต่าง ๆ ที่กำหนดกรอบในการทำงานให้กับครูปฏิบัติตาม

2. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องอาศัยเวลาในการรอให้เห็นผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ และการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการ

3. ครูต้องเชื่อมั่นและทุ่มเทเพื่อที่จะเรียนรู้ เพราะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาตนเองของครู ขณะเดียวกันก็ต้องแสวงหาความร่วมมือจากคณะครูในโรงเรียนและการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน

4. การทำการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่จำกัดขอบเขตของการศึกษาในกลุ่มประชากรเป้าหมายที่เป็นผู้เรียนในความรับผิดชอบของครู ในบริบทหรือสถานการณ์จำกัดในชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานของครู ดังนั้นจึงต้องพัฒนาคำตอบ หรือข้อความรู้ให้ถูกต้องและเป็นสากลต่อไป

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2543 : 8) ให้ข้อจำกัดของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า

1. ครูที่ขาดความรู้และทักษะพื้นฐานทางการวิจัยและอยู่ห่างไกลแหล่งความรู้หรือขาดผู้รู้จะประสบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. การบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอนของโรงเรียน อาจทำให้ครูไม่สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้
3. การวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ต้องใช้พลังงานและพลังใจทุ่มเทอย่างเต็มที่
4. การวิจัยในชั้นเรียนมีขอบเขตจำกัดเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย
5. เนื่องจากครูมีภาระงานในแต่ละวันเป็นอันมาก ทั้งการเรียนการสอนและงานโครงการอื่น ๆ
6. ครูอาจคิดว่าการวิจัยเป็นบทบาทของนักวิชาการที่ต้องมีความรู้ในการวิจัยโดยตรง
7. การวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ต้องอาศัยเวลาในการรอคอยคำตอบด้วยความอดทน

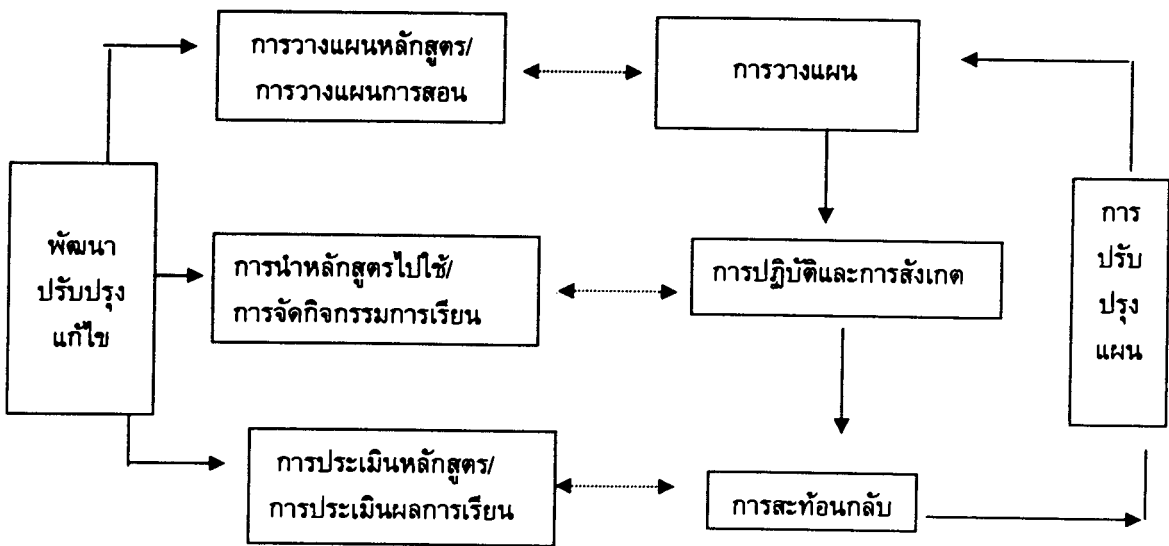
จึงสรุปได้ว่า การขาดความรู้และทักษะพื้นฐานทางการวิจัย การบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอนในการทำการวิจัย ตลอดจนต้องอาศัยเวลาในการรอคอยคำตอบให้เห็นผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ และการเรียนรู้ตามขั้นตอน เป็นข้อจำกัดในการทำวิจัยทั้งสิ้น

1.1.8 บทบาทของครูกับการวิจัยในชั้นเรียน

ภารกิจที่สำคัญของครู คือ การพัฒนาคนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะพึงประสงค์ตามเป้าหมายของหลักสูตรและการพัฒนาคน เพื่อพัฒนาตนเองทางด้านวิชาชีพ การที่ครูจะสามารถพัฒนาคนและพัฒนาคนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นครูต้องมีบทบาทที่สำคัญ 3 ประการ คือ (กรมวิชาการ, 2542 : 2 – 6)

1. ครูในฐานะนักการสอน
2. ครูในฐานะนักพัฒนาหลักสูตร
3. ครูในฐานะนักวิจัย

ซึ่งบทบาทของครูทั้ง 3 ประการดังกล่าวข้างต้นเป็นบทบาทที่มีความสัมพันธ์ และต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กัน ทั้งนี้ในส่วนของความเป็นนักการสอน และนักพัฒนา หลักสูตรนั้น มีความหมายและแนวทางการปฏิบัติเช่นเดียวกัน การที่ครูทำการพัฒนาและ/หรือ ปรับแผน การสอน นำแผนการสอนไปใช้และนำข้อมูลที่ได้จากการใช้แผนการสอนไปปรับปรุง แก้ไข นั่นคือ ครูกำลังทำบทบาทหน้าที่ในฐานะนักการสอนและนักพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้ การพัฒนาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร และการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพ ได้ต้องอาศัยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กันไป ดังนั้นครูในฐานะ นักวิจัยจึงเป็นบทบาทของครูที่เกิดขึ้นพร้อมกับครูในฐานะนักการสอน และครูในฐานะนักพัฒนา หลักสูตร เนื่องจากครูในฐานะนักวิจัยเป็นรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขปัญหา ของครูอันเกิดจากการใช้หลักสูตร กล่าวคือ ในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูสังเกต พฤติกรรมของผู้เรียน รวมทั้งปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแล้วทำการปรับปรุงแก้ไขในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูกำลังทำบทบาทหน้าที่ของนักการสอน นักพัฒนาหลักสูตรและนักวิจัยไปพร้อมกัน ทั้งนี้บทบาทของครูในฐานะนักวิจัยกล่าวคือครูกำลังทำการวิจัยในชั้นเรียนนั่นเอง โดยเมื่อใดก็ตามที่ครูวางแผนการสอนนำแผนการสอนไปสู่การปฏิบัติและนำข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติไปเป็น ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน การกระทำเช่นนี้เป็นบทบาทนักการสอน นักพัฒนา หลักสูตรและนักวิจัยซึ่งบทบาททั้ง 3 นี้ มีความสัมพันธ์กันอย่างที่ไม่สามารถแยก จากกันได้ ดังแสดงในแผนภูมิ 5

แผนภูมิ 5 บทบาทของนักการสอน/นักพัฒนาหลักสูตรบทบาทของนักวิจัย (ในชั้นเรียน) ตามแนวคิดของ Lewin

จะเห็นได้ว่า การทำหน้าที่ครูในบทบาทนักวิจัย (ในชั้นเรียน) จะเป็นเรื่อง ยืนยันได้ว่าครูมีกระบวนการทางความคิด มีความรู้ ความสามารถในการสร้างสรรค์องค์ความรู้ ใหม่ ๆ ขึ้นมา อันแสดงศักยภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ ครูที่ต้องการให้เป็น “มืออาชีพ” ครูทุกคนจะต้องศึกษา ทำความเข้าใจและพัฒนาตนเองไปสู่ สภาวะนักวิจัยพัฒนาการเรียนรู้ให้ได้ (วิรุพพร แก้วกล้า, 2545 : 14 – 15)

1.1.9 การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

การนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการศึกษานั้น มีขอบเขตตั้งแต่ กว้างขวางมากหรือในระดับมหภาค (macro) ไปจนถึงขอบเขตที่เล็กหรือแคบหรือในระดับ จุลภาค (micro) การนำผลการวิจัยไปใช้ในระดับกว้างมาก ได้แก่ การนำผลการวิจัยไปใช้ในการ กำหนดแนวนโยบายทางการศึกษาของรัฐเอาไปใช้เพื่อจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติเอาไปใช้เพื่อ จัดทำแผนพัฒนาการ ศึกษาแห่งชาติฉบับต่าง ๆ การนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนา การศึกษา การศาสนาและวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการหรือนำไปใช้ในการวางแผน พัฒนาการอุดมศึกษาของทบวง มหาวิทยาลัย เป็นต้น การนำผลการวิจัยไปใช้ในระดับที่แคบ ลงมาอีก เช่น การนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนของกรมต่าง ๆ สำหรับการนำผลการวิจัย ไปใช้ในระดับที่แคบลงมาอีก เช่น การนำผล การวิจัยสถาบันไปใช้ในการพัฒนามหาวิทยาลัย การนำผลการวิจัยในโรงเรียนไปใช้ในการบริหารโรงเรียน หรือนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไป ใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เป็นต้น

ถ้าหากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นว่าการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนา การศึกษานั้น อาจทำได้ ดังนี้

1. การกำหนดนโยบายและแผน
2. การบริหาร
3. การพัฒนาการเรียนการสอน
4. การพัฒนาตนเอง

จุดมุ่งหมายในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ มีดังนี้

1. เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอน
2. เพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานเฉพาะด้าน
4. เพื่อใช้ประเมินผลและพัฒนาการปฏิบัติงานของครูหรือหน่วยงาน

ผ่องพรรณ ดรัมย์มงคล (2543 : 233 – 234) ให้ความเห็นว่า นักวิชาการกับ ครูใช้ประโยชน์จากงานวิจัยต่างกันนักวิชาการมุ่งได้ความรู้จากผลงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งของตนเอง และของผู้อื่นเพื่อประโยชน์ในเชิงวิชาการแม้จะมุ่งหวังการนำไปใช้เชิงปฏิบัติด้วยก็มักจะเป็น จุดมุ่งหมายรองหรือจุดมุ่งหมายระยะต่อไป แต่สำหรับครูประโยชน์ที่พึงคาดหวังจากการวิจัย

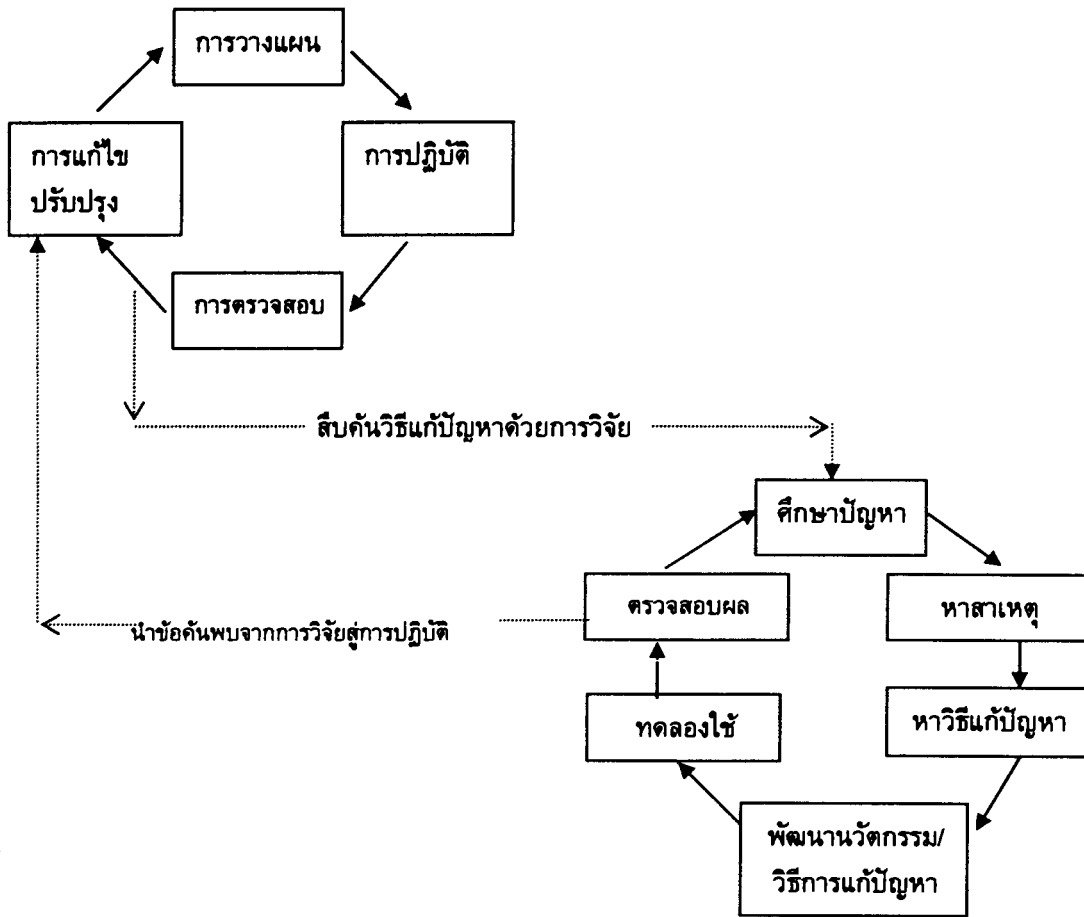
เป็นไปเพื่อการใช้หรือปรับใช้ในการสอน ซึ่งเป็นประโยชน์ในระดับปฏิบัติ การมุ่งผลเชิงวิชาการ เป็นประโยชน์ในระดับรอง

จึงสรุปได้ว่า การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้มีจุดมุ่งหมายหลัก คือ เพื่อ แก้ปัญหาการเรียนการสอน ปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพตลอดจน นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการประเมินและพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครูต่อไป

1.1.10 การวิจัยในชั้นเรียนกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

เนื่องจากการวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาในส่วนของพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ดังนั้น การวิจัยในชั้นเรียน จึงควรดำเนินการให้สอดคล้องกับขั้นตอนการพัฒนาคุณภาพการจัดการ เรียนรู้อย่างเป็นระบบที่โรงเรียนทั่วไปใช้กันอยู่ คือ ขั้นตอนการพัฒนาดามวงจรคุณภาพของ เดมมิ่ง (P-D-C-A) ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การปฏิบัติการ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการแก้ไขปรับปรุง (Action) ส่วนการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วยขั้นตอนการ ทำงานที่สำคัญ คือ ศึกษาปัญหาในชั้นเรียน จากนั้นเลือกปัญหาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนซึ่งมี ความสำคัญในลำดับต้น ๆ มาแก้ปัญหา ขั้นตอนของการแก้ปัญหาคือหาสาเหตุที่แท้จริงของ ปัญหา แล้วศึกษาหาวิธีการแก้ปัญหาที่คาดว่าจะสามารถนำมาใช้ได้ผล ซึ่งอาจเป็นสื่อ เทคนิค วิธีการจัดกิจกรรม ฯลฯ แล้วเลือกพัฒนานวัตกรรมหรือวิธีการที่เหมาะสม ตรวจสอบและ ปรับปรุงแล้วนำมาทดลองใช้ รวบรวมข้อมูลจากการทดลองตรวจสอบวิเคราะห์ อภิปรายและ สรุปผลการทดลองให้ชัดเจน เป็นรูปธรรมในกรณีปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเป็นปัญหาที่ต้อง ได้รับการแก้ไขอย่างรีบด่วนจะแก้ ปัญหาโดยใช้กระบวนการวิจัยก็ไม่ทันการณ์ ครูก็สามารถ ศึกษาและนำผลงานวิจัยของครูคนอื่นที่ใช้แก้ปัญหาเดียวกันมาใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนของตน ได้ ถือเป็นกรบริโภคนงานวิจัยอย่างคุ้มค่าวิธีหนึ่ง

วงจรการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้และวงจรการวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าว ข้างต้น จึงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ดังแสดงในแผนภูมิ 6

แผนภูมิ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างวงจรการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ และการวิจัยในชั้นเรียน

ดังนั้น กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนจึงบูรณาการอยู่ในกระบวนการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เป็นงานของครูที่มุ่งศึกษากระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ได้ผลตรงตามความต้องการ และทันเหตุการณ์ จัดทำได้ง่าย เป็นการวิจัยที่ครูผู้สอนจัดกระทำกับกลุ่มผู้เรียนที่ตนรับผิดชอบอยู่ ผลการวิจัยจึงไม่จำเป็นต้องสรุปอ้างอิงไปถึงผู้เรียนกลุ่มอื่น และไม่จำเป็นต้องใช้สถิติขั้นสูง เพราะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ครูทำเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนเองและทำกับกลุ่มผู้เรียนกลุ่มเล็กที่ครูต้องการพัฒนาหรือแก้ปัญหาบางประการ บางเรื่อง เพื่อพัฒนา (ปรับปรุงผู้เรียนอ่อน เสริมผู้เรียนเก่ง) ผู้เรียนคนนั้น กลุ่มนั้น เพื่อจะได้เรียนทันเพื่อนกลุ่มใหญ่หรือได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพของเขา (อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน, 2544 :1)

1.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

1.2.1.1 ประสบการณ์การทำงาน

การแบ่งกลุ่มประสบการณ์การทำงานออกเป็น ต่ำกว่า 10 ปี 10 – 20 ปี และมากกว่า 20 ปีขึ้นไป เนื่องจากได้ศึกษาจิตวิทยาแรงจูงใจ พบว่า ระยะเวลาปฏิบัติงานของคนในแต่ละระดับ จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ทำงานติดต่อกันเป็นเวลาตั้งแต่ 13 ปี ขึ้นไป ฮานี จันทโกศล (2537 : 115) ที่ศึกษาการจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ตามทัศนะของครู อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันทั้งในภาพรวมและรายองค์ประกอบ ไม่แตกต่างกัน สมนึก มีแสง (2530 : 109 – 110) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงานของครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ครู อาจารย์ที่มีอายุราชการ 1–10 ปี และครู อาจารย์ที่มีอายุราชการสูงกว่า 10 ปีขึ้นไป มีระดับความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมปอง นิลล้วน (2530 : 80) กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารบุคลากรของผู้บริหาร โรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สุตา ชูชื่น (2538 : 71) พบว่า ครู อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีทัศนะต่อการพัฒนาบุคลากรไม่แตกต่างกัน ส่วนวินัย คีรินทร์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยจูงใจในการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 – 20 ปี มีปัจจัยจูงใจในการทำผลงานทางวิชาการทุกด้านมากกว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป ยกเว้น ด้านการปฏิบัติงาน โสวัณห์ หนูพา (2536 : บทคัดย่อ) พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.1.2 วุฒิการศึกษา

วันทนา ชูช่วย (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานครโดยการสัมภาษณ์ครูที่ทำวิจัย จำนวน 37 คน และครูที่ไม่ทำวิจัย จำนวน 81 คน จาก 27 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ทำวิจัยส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท และบางส่วนเป็นครูที่ผ่านการอบรม ทำให้มีพื้นฐานทางการวิจัย มีประสบการณ์การอ่านงานวิจัย ส่วนครูที่ไม่ทำวิจัย ส่วนใหญ่จะทำการสอนอย่างเดียวไม่มีงานรับผิดชอบ ไม่เคยอ่านงานวิจัย และไม่เคยอบรมวิจัย มีทัศนคติที่ไม่เชื่อถือผลงานวิจัย ไม่เห็นประโยชน์ในการวิจัย

สมัย เปลี่ยนเตชา (2540 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนในสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำแนกตามเพศพบว่า เพศชายและเพศหญิง ในปัจจัยจูงใจ และปัจจัยค้ำจุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามวุฒิ พบว่า วุฒิปริญญาตรีและวุฒิปริญญาโท ในปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ทำงานไม่เกิน 20 ปี ในปัจจัยจูงใจ และปัจจัยค้ำจุนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เชาวรัตน์ คล้ายสอนและคณะ (2545 : 99) ได้เปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูที่มีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีข้อค้นพบว่า ข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ และทัศนคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความเข้าใจขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน พร้อมทั้งได้รับการส่งเสริมจากโรงเรียนให้ทำวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่าข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี เป็นเพราะข้าราชการครูที่มีวุฒิสองปริญญาตรีผ่านการทำวิทยานิพนธ์ หรือเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยมาก่อนนั่นเอง

กลองทิพย์ เกตุแก้วและคณะ (2544 : 144) ได้ศึกษาสภาพ ปัญหาความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในการอบรมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรีมีปัญหามากกว่าครูที่มีวุฒิสองปริญญาตรี โดยเฉพาะด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

ปรียาพร อนุตรโรจน์ (2535 : 91-94) อ้างถึงในฉันทนา จันทร์บรรจง, 2542 : 4) กล่าวว่า บุคคลที่มีโอกาสทางการศึกษาสูงย่อมมีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ ความถนัดมากกว่าผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา

1.2.1.3 ความรู้ ความเข้าใจด้านการวิจัยในชั้นเรียน

ความรู้ ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นสิ่งที่พัฒนาขึ้นมาจากความรู้ ความจำ ได้มีผู้ให้ความหมายของความเข้าใจไว้หลายท่าน ดังนี้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 16) กล่าวว่า ความเข้าใจเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีประสบการณ์กับข่าวสารหนึ่ง ๆ อาจจะโดยการฟัง ได้อ่าน หรือเขียน เป็นสิ่งที่คาดว่าบุคคลนั้นจะทำความเข้าใจกับข่าวสารนั้น ๆ ความเข้าใจนี้อาจแสดงออกมาในรูปของความสามารถต่อไปนี้

1. การแปล หมายถึง ความสามารถเขียนบรรยายเกี่ยวกับข่าวสารนั้น โดยใช้คำพูดของตนเองซึ่งออกมาในรูปที่แตกต่างจากเดิมหรือออกมาในภาษาอื่นแต่ความหมายยังเหมือนเดิม

2. การใช้ความหมาย หมายถึง การให้ความหมายต่อสิ่งต่าง ๆ หรือข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งอาจออกมาในรูปความคิดเห็น หรือข้อสรุปตามที่บุคคลนั้นเข้าใจ

3. การคาดคะเน หมายถึง ความสามารถในการตั้งความคาดหมายหรือคาดหวังว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น ซึ่งความสามารถนี้จะเกิดจากความเข้าใจ สภาพการณ์และ แนวโน้มที่อธิบายไว้ในข่าวสารนั้น ๆ

อเนก พ. อนุกุลบุตร (ม.ป.ป. : 81 - 82) ให้ความหมายว่า หมายถึง ความสามารถในการตัดแปลงให้ความหมายและขยายให้กว้างไกลออกไปอย่างสมเหตุสมผล แสดงออกด้วยการแปลความหมายของสิ่งต่างได้ เช่น แปลความหมายข้อความสามารถตีความหมายของเรื่องนั้นได้ และสามารถขยายความหมายของนัยและเรื่องราวนั้นได้ ความเข้าใจ จึงมี 3 ระดับ คือ ระดับแปลความ ระดับตีความ และระดับขยายความ

จากความหมายของความรู้ ความเข้าใจดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความเข้าใจเป็นพฤติกรรมขั้นต้นของบุคคล เมื่อมีประสบการณ์เกี่ยวกับข่าวสารหนึ่ง ๆ แล้ว บุคคลนั้นก็สามารแสดงความสามารถออกมาในลักษณะของการจำได้ การระลึกได้ การจับใจความได้ การสรุปได้ การให้ความหมายได้ การแปลความได้ การคาดคะเนและขยายความได้

1.2.1.4 เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน

เจตคติ เป็นศัพท์บัญญัติทางวิชาการตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Aptus แปลว่า ความเหมาะสม (Fitness) หรือการปรุ่่งแต่ง (Adaptedness) Zwebster, 1981 : 141) แต่ความหมายของเจตคติได้มีผู้ให้ความหมายมากมายและแตกต่างกัน ดังนี้

ฮิลการ์ด (Hilgard, 1962 : 564) ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นแนวความคิดหรือสถานการณ์ใด ๆ ในทางที่อยากเข้าใกล้หรือออกห่าง เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในลักษณะเดิมเมื่อได้พบกับสิ่งนั้นอีก

มิลตัน (Milton, 1970 : 112) ให้ความหมายไว้ว่า เจตคติเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

เคนดีเลอร์ (Kendeler, 1974 : 671) ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความพร้อมของแต่ละบุคคลที่แสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุน หรือต่อต้าน ประสบการณ์บางอย่างของบุคคล สถาบันหรือแนวคิดบางอย่าง การแสดงออกในลักษณะที่พึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางบวก และการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางลบ และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. ด้านพฤติกรรม (behavioral component) บุคคลจะมีเจตคติอย่างไรให้สังเกตจากการกระทำหรือพฤติกรรม แต่การกระทำจะมีความสำคัญน้อยกว่าความรู้สึก เช่น ยกมือไหว้แต่ใจไม่เคารพเสื่อมใสศรัทธา

จึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบของเจตคติประกอบไปด้วยความรู้ ความรู้สึกและการกระทำ บุคคลจะมีเจตคติด้านบวกหรือด้านลบขึ้นอยู่กับความรู้ ความรู้สึกและการกระทำของบุคคลนั้น ๆ

การส่งเสริมเจตคติด้านการวิจัยในชั้นเรียน

ไพโรจน์ แสงจันทร์ (2527 : 267 – 268) ได้เสนอแนวทางการส่งเสริมเจตคติด้านการวิจัยของอาจารย์ไว้ดังนี้

1. จัดให้มีการประชุมสัมมนาเพื่อเสนอผลงานวิจัย โดยเปิดโอกาสให้มีการวิพากษ์วิจารณ์ในทางเสริมสร้าง

2. ปรับปรุงระเบียบวิธีการใช้ผลงานวิจัยประกอบการพิจารณาความดีความชอบหรือตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อให้เกิดผลต่อความตั้งใจที่จะทำการวิจัยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

3. จัดให้มีรางวัลหรือยกย่องอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยดีเด่น และควรเผยแพร่ไปในระดับกว้าง

1.2.1.5 ความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการตั้งใจให้บรรลุเป้าหมาย)

ทศพร ประเสริฐสุข (2542 : 21) ได้ให้ความหมายว่า ความฉลาดทางอารมณ์เป็นความสามารถลักษณะหนึ่งของบุคคลที่จะตระหนักถึงความรู้สึกความคิดและอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น สามารถควบคุมอารมณ์และแรงกระตุ้นภายในตลอดจนสามารถรอคอยการตอบสนองความต้องการของตนเองได้อย่างเหมาะสมถูกกาลเทศะสามารถให้กำลังใจตนเองใน การที่จะเผชิญ กับอุปสรรคและข้อขัดแย้งต่าง ๆ ได้อย่างไม่คับข้องใจ รู้จักขจัดความเครียดที่จะขัดขวางความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อันมีค่าของตนเองได้ สามารถชี้นำความคิดและการกระทำของตนในการทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในฐานะผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างมีความสุข จนประสบความสำเร็จในการเรียน ความสำเร็จในอาชีพตลอดจนประสบความสำเร็จในชีวิต

เทอดศักดิ์ เดชคง (2542 : 8) ให้ความหมาย ความฉลาดทางอารมณ์ หรือ EQ (Emotional Quotient) คือ การเข้าใจความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น รู้จุดเด่นจุดด้อยของตนเอง รู้จักควบคุมจัดการและแสดงออกทางอารมณ์และใช้ชีวิตได้อย่างเหมาะสมที่สำคัญคือ มองโลกในแง่ดี แก้ไขความขัดแย้ง โดยเฉพาะความเครียดที่เกิดขึ้นในจิตใจได้เป็นอย่างดี

องค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์

โกลแมน (Goleman ,<http://www.geocities.com/-emiq/aboutei.html>)

ได้ปรับปรุงแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์อย่างละเอียดมากขึ้นและได้เสนอกรอบแนวคิดของความฉลาดทางอารมณ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน 5 ด้าน และ 25 องค์ประกอบ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ความสามารถส่วนบุคคล (Personal Competence) จัดการอารมณ์ของตนเองได้

1. การตระหนักรู้ในตนเอง (Self –awareness) รู้และหยั่งรู้สภาพความโน้มเอียงสาเหตุของอารมณ์

1.1 การตระหนักรู้ด้านอารมณ์ (Emotional awareness) รู้ในอารมณ์และผลที่ตามมา

1.2 การประเมินตนเองตามความเป็นจริง (Accurate self – assessment) รู้จุดเด่น จุดด้อย

1.3 การมั่นใจในตนเอง (Self – confidence) รู้สึกมั่นใจในคุณค่าและความสามารถในตนเอง

2. การมีวินัยในการควบคุมตนเอง (Self – Regulation) จัดการกับอารมณ์ แรงกระตุ้นและสาเหตุที่เกิด

2.1 การควบคุมตนเอง (Self–control) ควบคุมอารมณ์ที่ยุ่งเหยิงและควบคุมแรงกระตุ้นได้

2.2 ความน่าไว้วางใจ (Trustworthiness) ซื่อสัตย์และมีอารมณ์สมบูรณ์เป็นที่ยอมรับ

2.3 การมีมโนธรรม (Conscientiousness) รับผิดชอบการกระทำของตน

2.4 การปรับตัวได้ (Adaptability) ยืดหยุ่นในการควบคุมการเปลี่ยนแปลง

2.5 การเปิดรับสิ่งใหม่ๆ (Innovation) ใจกว้างกับแนวคิด แนวทางหรือข้อมูลใหม่

3. การสร้างแรงจูงใจในตนเอง (Motivation) สร้างแนวโน้มที่จะนำไปสู่เป้าหมายได้

3.1 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement) ต่อสู้พัฒนาเพื่อให้ได้มาตรฐานที่ดี

3.2 การยึดมั่นในข้อตกลง (Commitment) ยึดมั่นกับเป้าหมายของ
กลุ่มและองค์การ

3.3 มีความคิดริเริ่ม (Initiative) พร้อมทั้งจะทำตามโอกาสที่
เหมาะสม

3.4 การมองโลกในแง่ดี (Optimism) เพียรพยายามสู่เป้าหมาย แม้
จะมีอุปสรรคหรือพ่ายแพ้

ส่วนที่ 2 ความสามารถทางสังคม (Social Competence) เป็นการ
สร้างและรักษาความสัมพันธ์กับผู้อื่น มี 2 ด้าน คือ

1. การเอาใจเขามาใส่ใจเรา (Empathy) รู้ถึงความรู้สึก ความต้องการ
ความห่วงใยของผู้อื่น มี 5 องค์ประกอบ คือ

1.1 การเข้าใจผู้อื่น (Understanding Others) รู้ถึงความรู้สึก การรับรู้
ข้อกังวลใจของผู้อื่น

1.2 การพัฒนาผู้อื่น (Developing Competence) รู้ถึงความต้องการ
ที่จะพัฒนาส่งเสริมผู้อื่น

1.3 การมีจิตมุ่งบริการ (Service Orientation) คาดหมาย รับรู้
ตอบสนองผู้รับบริการ

1.4 การพิจารณาทางเลือกที่หลากหลาย (Leveraging diversity)
เล็งเห็นโอกาสที่เป็นไปได้

1.5 การตระหนักรู้อารมณ์ของกลุ่ม (Political awareness) อ่าน
อารมณ์และพลังสัมพันธ์ได้

2. การมีทักษะทางสังคม (Social skill) คล่องแคล่วในการจูงใจให้เกิดการ
ตอบสนองที่พึงประสงค์ในผู้อื่น มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่

2.1 มีอำนาจโน้มน้าวผู้อื่น (Influence) มีกลวิธีโน้มน้าวผู้อื่นได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

2.2 การสื่อความหมาย (Communication) ฟังและฟังการได้อย่าง
เปิดเผยชัดเจน

2.3 การจัดการกับความขัดแย้ง (Conflict management) เจรจาแก้ไข
ความไม่ลงรอยกัน

2.4 มีความเป็นผู้นำ (Leadership) ผลักดันและแนะนำบุคคลและกลุ่มได้

2.5 การกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (Change catalyst) ริเริ่ม
จัดการกับความเปลี่ยนแปลง

2.6 การสร้างสายสัมพันธ์ (Building bonds) รักษาสิ่งที่เป็นประโยชน์
ต่อสัมพันธ์ภาพ

3. สามารถเผยแพร่วิสัยทัศน์ของตนให้สมาชิกในองค์กรเข้าใจและ
คล้อยตาม

4. มีการวางแผนเพื่อปฏิบัติตามวิสัยทัศน์

5. ลงมือปฏิบัติจริง ตามที่ได้วางแผนไว้โดยอาศัยความรู้

ความสามารถทางการบริหาร

สจิวรณ ทรรพวสุ (2540 : 160) ได้สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจของอาจารย์ต่อการทำวิจัยของผู้บริหารระดับนโยบาย ระดับส่งเสริมและประสานงานและระดับปฏิบัติเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ และสภาพการทำวิจัยทางด้านการศึกษา จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารมีความเห็นว่า หากจะทำให้อาจารย์มีความพึงพอใจที่จะทำวิจัยนั้นจะต้องจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยในแต่ละโครงการให้มีจำนวนเพียงพอ รวมทั้งแสวงหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากภายนอกมาสนับสนุนการวิจัย เพื่ออาจารย์จะได้มีโอกาสทำการวิจัยอย่างทั่วถึง ให้กำลังใจ ยกย่องและชมเชยอาจารย์ผู้ทำวิจัยได้ประสบผลสำเร็จในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ เช่น ประกาศเกียรติคุณยกย่องในเอกสารข่าวประชาสัมพันธ์ ประกาศยกย่องชมเชยในที่ประชุม จัดทำโล่เกียรติยศมอบให้ นอกจากนี้การทำผลงานวิจัยควรเป็นส่วนหนึ่งที่น่ามาใช้ประกอบการพิจารณาความดี ความชอบของอาจารย์ด้วย

แมคคอนเนล (Mc Connell, 1992 : 2536-A) ได้ศึกษาผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และผู้นำแบบจัดการในผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า โรงเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ผู้บริหารโรงเรียนจะเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์

1.2.2.2 การส่งเสริมสนับสนุนของผู้บริหาร

บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ควรปฏิบัติ
ใน 5 ด้าน ดังนี้ (วิรุพพร แก้วกล้า, 2545 : 28 - 34)

1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการวิจัยในชั้นเรียน
2. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
3. การให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน
4. การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
5. การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครู

ผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จงานงานวิจัยในชั้นเรียน

พัททยา สายหูและคนอื่น ๆ (2526 : 54) ได้ให้ความเห็นว่า ในการบริหารที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของงานวิจัยในโรงเรียน ย่อมอยู่ที่ความต้องการของผู้บริหารที่จะเป็นผู้กำหนดนโยบายหรือ คำสั่งที่ชัดเจน มีการจัดกำลังบุคลากร งบประมาณและวัสดุส่งเสริมการวิจัยที่เหมาะสม

บัญชา อึ้งสกุล (2539 : 31 - 39) ให้ความเห็นว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนในโรงเรียนให้มีกำลังใจและสามารถทำงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารที่นำไปสู่ความสำเร็จ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีนโยบายและแผนปฏิบัติงานวิจัยในชั้นเรียนที่ชัดเจน สนับสนุนด้านงบประมาณ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำวิจัย จัดหาอุปกรณ์ประกอบการวิจัย เช่น เอกสาร ตำรา หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สนับสนุนครูแต่ละคนให้มีโอกาสได้ใช้ความรู้ ความสามารถอย่างเต็มที่ และติดตามผลการปฏิบัติงานวิจัยของครูเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2538 : 56) ให้ความเห็นว่า การที่ผู้บริหารจะบริหารให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ ผู้บริหารต้องคำนึงถึงหลักในการจูงใจ โดยพิจารณาว่า

1) ได้สร้างให้ลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความรูสึกว่างานที่ปฏิบัติหน้าน่าสนใจ ท้าทายความสามารถและอยากทำงานเพิ่มขึ้นหรือยัง

2) ผู้ใต้บังคับบัญชารู้หรือไม่ว่าผู้บริหารคาดหวังอะไรจากเขาในการปฏิบัติงานและเขาต้องทำอะไรเพื่อให้ถึงมาตรฐานขององค์การที่กำหนดไว้

2. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

กิติ ดัยคานนท์ (2532 : 60) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ผู้บริหารที่เป็นนักพัฒนามักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับผู้ใต้บังคับบัญชาและมอบหมายให้ผู้ใต้บังคับบัญชารับผิดชอบงานใหม่ ๆ กระตุ้นให้เขาเป็นตัวของตัวเอง ขยันและมีความคิดสร้างสรรค์

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2538 : 27 - 28) ให้ความเห็นว่า ผู้บริหารควรมีความรับผิดชอบต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งได้แก่ การมอบหมายงานและให้โอกาสแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาในการพัฒนาทักษะความสามารถในการทำงาน การสอนงาน การนิเทศงาน หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ แนะนำในการปฏิบัติแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา การควบคุมงาน และการให้คำปรึกษา เป็นต้น

เสนาะ ดิยาวี (2543 : 3) ให้ความเห็นว่า ความรับผิดชอบของผู้บริหาร ก็คือ การทำให้องค์การบรรลุเป้าหมาย ผู้บริหารจะต้องใช้ทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรวัตถุให้ได้ผลงานสูงสุดและขณะเดียวกันต้องสร้างความพึงพอใจให้กับคนที่ปฏิบัติงานในองค์การด้วย

3. การให้ความสำคัญกับการวิจัยในโรงเรียน

บัญชา อึ้งสกุล (2539 : 31 - 39) ให้ความเห็นว่า การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน เป็นการมองเห็นคุณค่าประโยชน์ของงานวิจัยที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารจะต้องกระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญของการวิจัย เพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ สนับสนุนครูให้ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม จัดการอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านการวิจัย

แก่ครู ส่งเสริมครูให้นำผลการวิจัยไปใช้ และปฏิบัติงานด้วยกระบวนการทางการวิจัยอยู่เสมอ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน

กรมวิชาการ (2542 : 14) ให้ความเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. การกระตุ้นให้ครูพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็น พื้นฐาน

2. การส่งเสริมให้ครูค้นหาคำความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการ เรียนการสอน เช่น การศึกษาเอกสารทางวิชาการ การสนทนากับผู้รู้ ฯลฯ

3. จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการทางการวิจัยในชั้นเรียนอย่าง ต่อเนื่อง

4. เชิญวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู

5. นำผลไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

4. การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

เฮริชเบิร์ก (Herzberg, 1959 : 114) ได้ระบุว่า การให้การยอมรับ นับถือเป็นปัจจัยจูงใจที่กระตุ้นมนุษย์จากสถานะที่เป็นกลางให้ไปอยู่สถานะที่อยากทำงาน ซึ่ง จะทำให้คนเกิดความรู้สึก ดังนี้

1. งานที่ทำนั้นเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อหน่าย เป็นสิ่งท้าทาย และต้องใช้ความพยายามอย่างเต็มที่

2. มีอิสระที่จะทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย และสามารถใช้ ความคิดริเริ่มของตนเองได้อย่างเต็มที่

3. มีส่วนร่วมในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของกลุ่มหรือหน่วยงาน

4. ได้รับการยอมรับนับถืออย่างจริงจังในผลสำเร็จของงานที่ทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้บังคับบัญชา

5. การทำงานนั้นทำให้ผู้ทำเกิดการพัฒนาตนเอง ได้รับความรู้ ทักษะประสบการณ์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

บัญชา อึ้งสกุล (2539 : 31 – 39) ให้ความเห็นว่า การให้การ ยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการให้เกิดการยกย่องครูที่มีความรู้ ความสามารถในด้านการวิจัย เพื่อให้ครูเกิดความภาคภูมิใจในผลงานวิจัยของตนเอง มีความ รับผิดชอบและสามารถทำงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การให้การยอมรับนับถือเป็นปัจจัย จูงใจที่กระตุ้นมนุษย์จากสถานะที่เป็นกลางให้ไปอยู่สถานะที่อยากทำงาน ผู้บริหารจะต้องทำให้ แต่ละบุคคลมีความรู้สึกว่าคุณเป็นที่ยอมรับนับถือ และได้รับการสนับสนุนในความสำเร็จของคุณ โดยให้การยกย่อง ชมเชย รับฟังความคิดเห็นและยอมรับความสามารถของครูผู้ทำวิจัย จัดให้

สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมทางด้านข้อมูล ข่าวสาร เทคโนโลยีการสื่อสาร บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กร จึงจำเป็นต้องพัฒนางานให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงเพื่อประโยชน์ขององค์กรและบุคลากร

วิธีการพัฒนาบุคลากร

ทิรพล วัฒนประดิษฐ์ (2525 : 317) ได้เสนอวิธีการพัฒนาบุคลากรไว้ 5 วิธีด้วยกัน คือ การฝึกอบรม การสอนงาน ส่งไปศึกษาดูงาน มอบอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานและให้รักษาการแทน

พนัส หันนาคินทร์ (2526 : 139 - 151) ได้เสนอกิจกรรมในการพัฒนาบุคลากรไว้อย่างกว้าง ๆ เป็นสองประเภท คือ กิจกรรมที่บุคลากรอาจทำตามลำพังได้แก่ การอ่านหรือการแสวงหาความรู้ด้วยวิธีอื่น การค้นคว้าหรือการศึกษาทางด้านวิชาชีพและวิชาการ รวมทั้งการเขียนตำรา การหมุนเวียนตำแหน่ง การทดลองและการวิจัย การไปสังเกตการสอนหรือทำงานในโรงเรียนอื่น การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในการบริหารงานโรงเรียน การลาหยุดเพื่อศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ การติดตามความเจริญของตนเอง กิจกรรมส่งเสริมครูประจำการที่จัดเป็นหมู่คณะ ได้แก่ การบรรยายหรืออภิปรายโดยวิทยากร การสัมมนา การประชุม ปรีกษาหารือ การอภิปรายกลุ่ม การประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดครูในรูปกรรมการการสาธิตการนิเทศ

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 127 - 131) ได้กล่าวถึงวิธีการพัฒนาบุคลากรระหว่างปฏิบัติงานไว้ดังนี้ คือ การฝึกอบรม การฝึกงาน การลาศึกษาต่อ การนิเทศงาน การปฐมนิเทศ และการดูงาน

นวลศรี บุญรักษ์ (2542 : 19) ได้ให้ความเห็นว่า วิธีการพัฒนาบุคลากรต่าง ๆ เหล่านี้ แตกต่างกันไปตามเกณฑ์ที่นักวิชาการแต่ละคนจัดแบ่งเอาไว้ แต่ในการวิจัย การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาบุคลากรของข้าราชการครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพังงา เป้าหมายสำคัญอยู่ที่ข้าราชการครูซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบพัฒนาหรือพัฒนากิจกรรมด้วยตนเอง จึงจัดแบ่งการพัฒนาบุคลากรออกเป็นสองลักษณะ คือ การไปร่วมกิจกรรมการพัฒนาบุคลากร ที่มีบุคคลหรือหน่วยงานจัดขึ้น ซึ่งจะเรียกรวมกันว่า การฝึกอบรม เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา การอบรมระยะสั้น การฝึกอบรมระหว่างทำงาน ฯลฯ ซึ่งผลการวิจัยของบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ พบว่า เป็นวิธีการพัฒนาบุคลากรที่ครูต้องการให้จัดมากที่สุด (สกล รุ่งโรจน์, 2530 : บทคัดย่อ ; สมศักดิ์ คงเที่ยง, 2531 : บทคัดย่อ ; มะลิ คงสกุล, 2533 : บทคัดย่อ ; ชนิษฐา มุดดาหาริช, 2538 : บทคัดย่อ)

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องดังที่ได้กล่าวมาสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึงการพัฒนาทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพได้อย่างเหมาะสม เกิด

ประสิทธิผลมีประสิทธิภาพสูงสุดในชั้นเรียน เพราะไม่เพียงแต่เป็นกระบวนการค้นหาคำตอบ อย่างเป็นระบบเท่านั้น แต่ยังเน้นที่การแก้ปัญหาในชั้นเรียนอีกด้วย การวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่ใช่สิ่ง ที่ยากเกินความสามารถของครูทุกคนสามารถทำได้ถ้ามีความมุ่งมั่นที่จะทำนอกจากนี้การวิจัย ในชั้นเรียนยังมีประโยชน์สำหรับผู้บริหารและครูผู้สอนในการนำผลที่ได้จากการทำการวิจัยไป พัฒนาปรับปรุงวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอันจะส่งผลดีต่อผู้เรียนให้ได้รับการ พัฒนาอย่างสมบูรณ์เต็มตามศักยภาพของผู้เรียน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีผู้เสนอแนวคิดไว้หลากหลาย ดังนี้

พรเพ็ญ ปฏิสัมพันธ์ (2532 : 46) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวิจัยของ อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตรพบว่า ปัจจัยทั้ง 10 ปัจจัย คือ ปัจจัยกระตุ้น ประกอบด้วย ความสำเร็จของงาน การได้รับความยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบและความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน ปัจจัยค้ำจุนประกอบด้วย นโยบายการบริหาร การปกครองบังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน สภาพการทำงานและเงินที่ได้รับ ตามทฤษฎีการจูงใจของเฮิร์ซเบิร์กสามารถทำนายการทำหรือไม่ทำการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรได้ถูกต้อง ร้อยละ 71.16

พีรพัฒน์ วงษ์พรม (2533 : 122) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการทำวิจัยใน ชั้นเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 10 ผลการวิจัยพบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษามีการแก้ปัญหาในชั้นเรียน โดยวิธีการทำวิจัย ร้อยละ 38.90 และเรื่องที่ทำวิจัยส่วนมากเป็นหัวข้อเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ในการทำวิจัยชั้นเรียน ครูที่ทำวิจัยส่วนมากกำหนดปัญหามาจาก ประสบการณ์การจัดการเรียนการสอน และให้ความสำคัญแก่การวางแผนในการเก็บ รวบรวมข้อมูล รูปแบบการวิจัยที่นิยมใช้ คือ การวิจัยเชิงสำรวจ แหล่งวิทยาการที่ใช้ศึกษา คือ ตำรา เอกสาร วารสาร ผู้ให้คำปรึกษาในการวิจัย คือ เพื่อนครู เครื่องมือที่ใช้มาก คือ แบบ สังเกตและบันทึกที่สร้างโดยผู้วิจัยเอง ประชากรที่ใช้คือ นักเรียน ค่าสถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ครู ผู้ทำวิจัยส่วนใหญ่บันทึกผลการวิจัย งบประมาณที่ใช้คือ งบประมาณส่วนตัว ช่วงเวลาที่ใช้ทำ วิจัย คือ เวลาที่ว่างจากการสอน ผลการวิจัยที่ได้นำไปใช้แก้ปัญหาและสามารถใช้แก้ปัญหาได้ ในระดับพอใช้ ผลการวิจัยมีการเผยแพร่เป็นส่วนน้อย ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย ชั้นเรียนของครู ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาด้านงบประมาณ และเวลาในการ ทำวิจัยเป็นปัญหาในระดับมาก ครูมีความต้องการความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ในระดับมาก โดยต้องการให้มีแหล่งความรู้ในระดับอำเภอที่รวบรวมเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการวิจัยในระดับ มากที่สุด ครูผู้สอนและครูวิชาการโรงเรียนมีปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดสรรงบประมาณในการทำวิจัยส่วนมาก ต้องการให้จัดสรรงบประมาณให้แก่ครูโดยตรงไม่ควรผ่านทางโรงเรียน

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536 : 6) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศพบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทำวิจัย นักวิจัยในหน่วยงานมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องแรงจูงใจในการทำวิจัย กล่าวคือ นักวิจัยในหน่วยงานส่วนกลางเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทำวิจัยจะขึ้นอยู่กับผู้บริหารของหน่วยงานที่จะให้ความสนใจและให้การสนับสนุน มีทุนทำวิจัยเพียงพอ มีอิสระในการทำงานมีข้อมูลพื้นฐานที่ทันสมัย และตัวนักวิจัยเองต้องมีใจรักที่จะทำงานวิชาการ ส่วนนักวิจัยในหน่วยงานส่วนภูมิภาคเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทำวิจัย ได้แก่ ต้องการชื่อเสียงเพื่อสถานภาพทางสังคม และมีความอยากรู้อยากเห็นในประเด็นที่น่าสนใจ ส่วนนักวิจัยในหน่วยงานสถาบันอุดมศึกษาเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทำวิจัยได้แก่ การทำวิจัยจะเป็นการเสริมงานประจำที่ทำอยู่แล้ว ปัจจัยรองลงไปคือ ผู้บริหารสนใจรับรู้และให้การสนับสนุนและตัวนักวิจัยเองจะต้องมีความอยากรู้อยากเห็นประเด็นที่จะศึกษาวิจัยและมีใจรักที่จะทำงานวิชาการ

วินัย ศิริรินทร์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยจูงใจในการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งปัจจัยจูงใจ ดังกล่าวเป็นไปตามทฤษฎีแรงจูงใจของเฮิร์ชเบิร์ก 10 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จของงานการยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้า นโยบายและการบริหาร ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในหน่วยงาน ความมั่นคงในการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงานและรายได้พบว่า ด้านความก้าวหน้าในงาน ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติและด้านความมั่นคงในการทำงานอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบและการบริหารและด้านรายได้อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในหน่วยงานอยู่ในระดับน้อย

กรรณิกา วิจิตรและคณะ (2545 : 125) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสหวิทยาเขตอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนสหวิทยาเขตอินทนนท์ทุกโรงเรียนมีนโยบายให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนและมีคณะกรรมการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมีหน้าที่จัดกิจกรรมพัฒนาครูให้มีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดหาเอกสารสารสนเทศ วัสดุ อุปกรณ์ สร้างแรงจูงใจ นิเทศ กำกับติดตามและนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูไปเผยแพร่ปัญหาที่ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน พบในระหว่างทำวิจัยในชั้นเรียนคือไม่เข้าใจกระบวนการที่ถูกต้องของการทำวิจัยในชั้นเรียน เกิดความกังวลในการทำวิจัยในชั้นเรียนและเข้ารับการฝึกอบรมแต่ละแห่งได้รับความรู้ที่แตกต่างกัน ส่วนสาเหตุที่ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ไม่สามารถทำความเข้าใจในกระบวนการเนื้อหาวิชาที่เรียนมีความรู้เฉพาะในหนังสือ ขาดทักษะในการใช้อุปกรณ์เสริมทักษะการเรียน ครูต้องแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมกับผู้เรียน พัฒนา

ผลงานทางวิชาการ ส่งเสริมวิชาชีพครู สำหรับสาเหตุที่ครูผู้ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน คือ มีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในระดับปานกลาง ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนและไม่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นประโยชน์ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาด้านผู้เรียน ด้านสถานศึกษาและด้านครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนประโยชน์ที่ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนได้รับจริง คือ ครูสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พัฒนาความรู้ให้ตนเองนำผลการวิจัยในชั้นเรียนเป็นผลงานทางวิชาการ เผยแพร่แก่ครูในสหวิทยาเขตอินทนนท์และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนที่ดีขึ้น ปรับพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ เกิดความตั้งใจ สนใจ สามารถเรียนรู้รวดเร็วขึ้น สำหรับครูผู้ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียน จะเป็นประโยชน์ในด้านสถานศึกษามากที่สุด รองลงมาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านผู้เรียนและด้านครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนคณะผู้ศึกษามีความเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนในสหวิทยาเขตอินทนนท์ ส่วนใหญ่ได้มีการปฏิบัติตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาผู้เรียนด้วยการสอนและการวิจัยควบคู่กันไป ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 16) มาตรา 24(5) และ มาตรา 30 คือ ให้สถานศึกษาพัฒนา กระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านประสบการณ์การทำงาน วุฒิการศึกษา ความรู้ ความเข้าใจด้านการวิจัยในชั้นเรียน เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนและความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการตั้งใจให้บรรลุเป้าหมาย) มีดังนี้

ซึ่งอารมณ์ ภระพฤติ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและความต้องการทำวิจัยของครูอาจารย์วิทยาลัยครูสวนดุสิต ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่อาจารย์ไม่ต้องการทำวิจัย เพราะไม่มีเวลา ขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย ไม่มีทุนอุดหนุนการวิจัย และเหตุผลที่อาจารย์ควรทำวิจัย เพราะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และสนับสนุนความก้าวหน้าทางวิชาการ องค์ประกอบการทำวิจัยที่อาจารย์ต้องการมากที่สุดคือ เวลาในการทำวิจัย ข้อค้นพบจากการวิจัย คือ ไม่มีเวลา เนื่องจากภาระงานสอนมาก สาเหตุรองลงมาคือ ครูไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการวิจัยเพียงพอ รวมทั้งไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

เยาวภา เจริญบุญ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิปริญญาโท กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยได้แก่ ครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนหลังจากจบการศึกษา จำนวน 52 คน และครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่ไม่เคยทำวิจัยหลังจากจบการศึกษา จำนวน 52 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ภาวะอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนเป็นตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. สาเหตุสำคัญที่ทำให้ครูผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ความต้องการในการหาวิธีสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนสนใจและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเพื่อแก้ปัญหา และช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องเกี่ยวกับการเรียน เพื่อทำผลงานอาจารย์ 3 การให้การสนับสนุนของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเพื่อนครูให้ความร่วมมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน

อารีย์ เมธากาศย์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ไปทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล กลุ่มตัวอย่างเป็นครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 800 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

เจตคติทางตรง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติทางอ้อมของครูต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เท่ากับ 0.58 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมของครูต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เท่ากับ .69 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การทำนายเจตนาของครู ด้วยตัวแปรเจตคติทางอ้อมและการคล้อยตามของกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .245 และมีประสิทธิภาพในการทำนายเท่ากับร้อยละ 6 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การทำนายเจตนาของครูด้วยตัวแปรเจตคติทางอ้อม และการคล้อยตามของกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม การมีประสบการณ์การอบรมวิจัย การมีพื้นฐานวิชาเกี่ยวกับการวิจัย และการมีประสบการณ์การทำวิจัยทางอ้อม ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .380 และมีประสิทธิภาพในการทำนายเท่ากับร้อยละ 15 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยในชั้นเรียน มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ การประเมินผลของการกระทำ ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า กลุ่มครูที่ไม่มีเจตนาจะไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การทำนายเจตนาของครู ด้วยตัวแปรเจตคติทางอ้อมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม การมีประสบการณ์ การอบรมวิจัย การมีพื้นฐานวิชาที่เกี่ยวกับการวิจัย และการมีประสบการณ์การอบรมวิจัย การมีพื้นฐานวิชาที่เกี่ยวกับการวิจัย และการมีประสบการณ์การวิจัยได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .380 และมีประสิทธิภาพในการทำนายเท่ากับร้อยละ 15 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยในชั้นเรียนมีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ การประเมินผลของการกระทำ ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่ากลุ่มครูที่มีเจตนาจะไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สายศิลป์ สายิน (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการวิจัยมีดังนี้ คือ ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ วัสดุอุปกรณ์และแหล่งวิชาการ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ทักษะการทำวิจัย งบประมาณ คุณสมบัติผู้วิจัย และความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และสภาพการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

มนสิข สิทธิสมบูรณ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า สภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียนตามความคิดเห็นของครูอาจารย์ ในเขตพิษณุโลก คือ ระดับความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางส่วนความต้องการในการเรียนรู้โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากสำหรับผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ ความเข้าใจกับระดับความต้องการในการเรียนรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มครู อาจารย์พบว่า โดยรวมเฉลี่ย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารงาน

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งได้แก่ วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร การส่งเสริมสนับสนุนของผู้บริหาร และการพัฒนาบุคลากร มีดังนี้

บัญญัติ อึ้งสกุล (2537 : 92) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนมัธยม ศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง หากเรียงลำดับการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนจะได้ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในโรงเรียน ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน และด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในโรงเรียน

ศุภโชค ปิยะสัดน์ (2537 : 75) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษาว่า

1) ปัจจัยด้านตัวครูผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยด้านองค์ประกอบได้แก่ การเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความเป็นนักวิชาการ มีแรงจูงใจจากเกียรติยศชื่อเสียงและการเลื่อนขั้นเงินเดือน เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัยมีความรู้ในระเบียบและวิธีวิจัย มีความพร้อมทางสภาพความเป็นอยู่และงานที่ปฏิบัติและเป็นผู้มีความพร้อมในด้านสุขภาพร่างกาย

2) ปัจจัยด้านองค์ประกอบพื้นฐานด้านในการทำวิจัย ได้แก่ องค์ประกอบด้านเงินทุนในการทำวิจัย ที่ปรึกษา แหล่งค้นคว้าข้อมูลเอกสารและคุณสมบัติตามระเบียบของทางราชการ

3) ปัจจัยด้านโครงสร้างและระบบบริหาร ได้แก่ การได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานประถม ศึกษาอำเภอ และการส่งเสริมจากทางโรงเรียนอย่างเหมาะสม

4) ปัจจัยด้านบริบทของการทำวิจัย ได้แก่ การมีสภาพแวดล้อมทางวิชาการ การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงานและภาวะที่มีความต้องการใช้งานวิจัย

บุญมี ปะพะวะ (2541) อ้างอิงจาก วีรพล ฉลาดแยม, 2544 : 47) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในโรงเรียนอยู่ในระดับ “ปานกลาง” แต่ส่งเสริมให้ครูมีตำแหน่งหน้าที่การงานก้าวหน้าอยู่ในระดับ “มาก”

ไตรภพ เงินแก้ว (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ซึ่งมี 5 ด้าน ได้แก่ การกำหนดนโยบายและวางแผนการทำวิจัยของครูในโรงเรียน การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน การให้ความสำคัญการทำวิจัยของครูในโรงเรียน การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยของครูในโรงเรียน และการส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหารงานและขนาดโรงเรียนผลการ วิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน โดยภาพรวมทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

วีรพล ฉลาดแยม (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ครูประถมศึกษาจำนวน ร้อยละ 15.21 เท่านั้นที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน

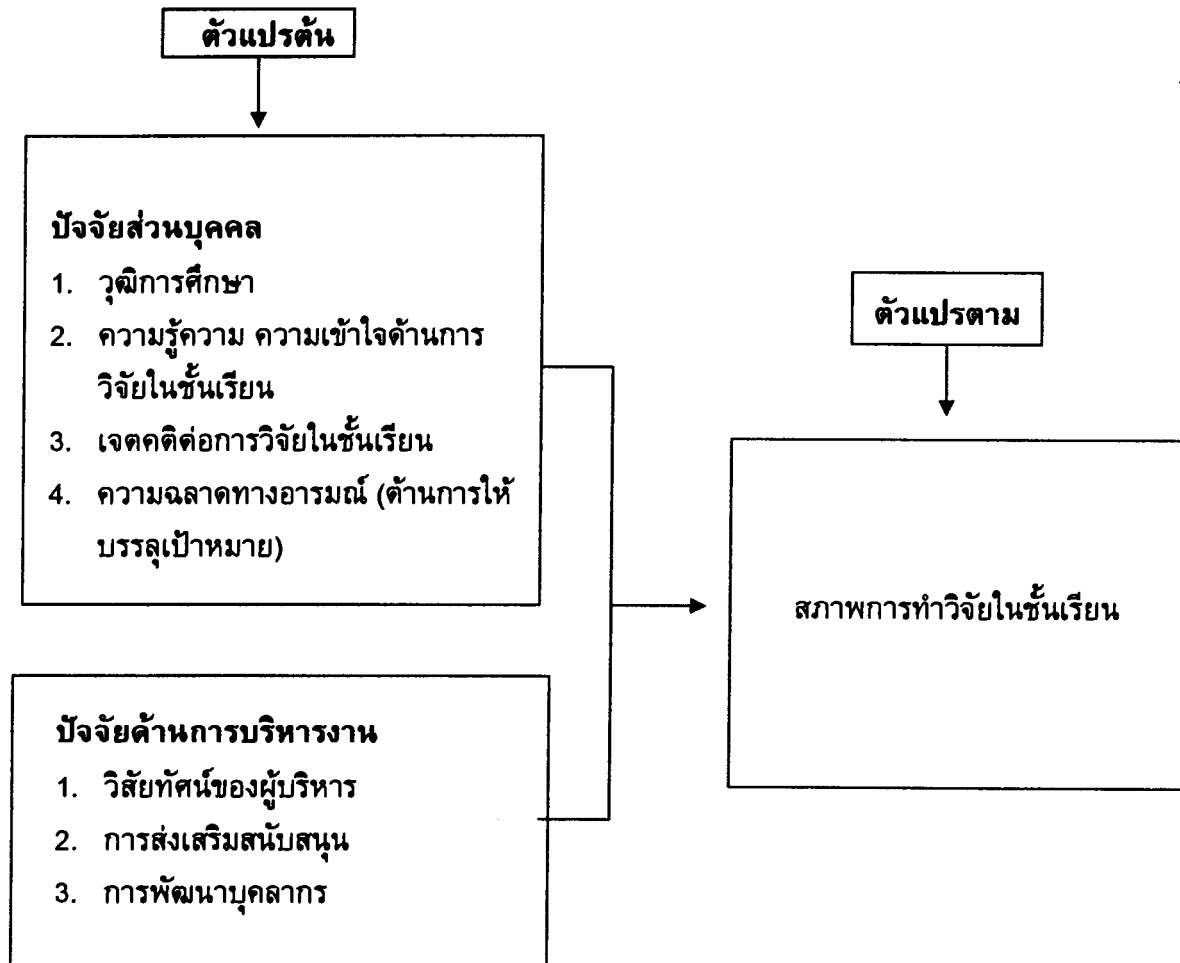
ร้อยละ 7.60 ทำวิจัย 1 เรื่อง และร้อยละ 16.14 ทำวิจัย 2 – 5 เรื่อง โรงเรียนประถมศึกษาให้การสนับสนุนการทำวิจัยอยู่ในระดับ “ปานกลาง” ครูประถมศึกษา มีความรู้และทักษะในการทำวิจัยอยู่ในระดับ “น้อย” แต่ครูประถมศึกษามีความเห็นว่า ตนมีคุณลักษณะของนักวิจัยอยู่ในระดับ “มาก” ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา อยู่ในระดับ “มาก” ได้แก่ การขาดความรู้เกี่ยวกับหลักการวิจัย ขาดแหล่งค้นคว้าเกี่ยวกับการวิจัย ขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ขาดการสนับสนุนการวิจัยและขาดผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษางานวิจัย เป็นต้น ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา อยู่ในระดับ “มาก” ได้แก่ การสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาเกี่ยวกับงานวิจัย และแหล่งศึกษาค้นคว้างานวิจัย

วิรุพพร แก้วกล้า (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาระบบทวิภาค กลุ่มภาคเหนือตอนล่างซึ่งมี 5 ด้าน ได้แก่ การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน การให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนและการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนโดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่กลุ่มวิชาที่สอน วุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงานผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและอาจารย์มีทัศนะต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

กล่าวโดยสรุป งานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น มีส่วนช่วยในการหาแนวทางเพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการวิจัยในชั้นเรียนในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือครูผู้สอนให้สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนจะพบว่า ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนยังมีผลไม่สอดคล้องกัน ประกอบกับ ยังไม่มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานครั้งนี้

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีขั้นตอนดำเนินการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2,020 คน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย

อำเภอ	โรงเรียน	ครูผู้สอน
ชาติตระการ	33	271
นครไทย	70	687
พรหมพิราม	61	692
วัดโบสถ์	30	370
รวม	194	2,020

การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน คะแนน

ไม่เคยทำ	0
เคยทำ จำนวน 1 ครั้ง	1
เคยทำ จำนวน 1 ครั้ง	2
เคยทำ จำนวน 1 ครั้ง	3

2) การพัฒนาบุคลากร ได้แก่ ข้อ 6 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

การเข้าอบรมประชุมสัมมนา	คะแนน
1 – 3 ครั้ง	1
4 – 6 ครั้ง	2
7 – 10 ครั้ง	3
มากกว่า 10 ครั้ง	4

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scal) 5 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้านได้แก่

1) ด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ข้อ 1 – 10 (ข้อความที่เป็นบวก จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 5, 6, 7, 10 ข้อความที่เป็นลบ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 4, 8, 9) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คำตอบ	คะแนนข้อความบวก	คะแนนข้อความลบ
เห็นด้วยมากที่สุด	5	1
เห็นด้วยมาก	4	2
เห็นด้วยปานกลาง	3	3
เห็นด้วยน้อย	2	4
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1	5

2) ด้านความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการตั้งใจให้บรรลุเป้าหมาย) ได้แก่ ข้อ 11–20 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คำตอบ	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

ดังนี้

3) ด้านวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ได้แก่ ข้อ 21 – 30 มีเกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบ	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

4) ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ได้แก่ ข้อ 31 – 40 (ข้อความที่เป็นบวก จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อ 31, 32, 33, 34, 36, 37, 38, 39, 39 ข้อความที่เป็นลบ จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 35, 4, 8, 9) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คำตอบ	คะแนนข้อความบวก	คะแนนข้อความลบ
เห็นด้วยมากที่สุด	5	1
เห็นด้วยมาก	4	2
เห็นด้วยปานกลาง	3	3
เห็นด้วยน้อย	2	4
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1	5

5) ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 10 ข้อ ข้อ 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 มีเกณฑ์ในการให้คะแนน คือ ถ้าตอบถูก เท่ากับ 1 คะแนน และตอบผิด เท่ากับ 0 คะแนน ผู้ที่ตอบไม่แน่ใจ ให้เท่ากับ 0 คะแนน ส่วนข้อ 5 และข้อ 9 มีเกณฑ์ในการให้คะแนน คือ ถ้าตอบ ผิด เท่ากับ 1 คะแนน และตอบถูก เท่ากับ 0 คะแนน ผู้ที่ตอบไม่แน่ใจ ให้เท่ากับ 0 คะแนน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการวิจัยในชั้นเรียน
2. กำหนดขอบเขตในการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. สร้างแบบสอบถามตามขอบเขตที่กำหนดไว้
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามมาแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องในการใช้ภาษา จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา นุชภักดี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม พิษณุโลก

5.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนิจ กล่อมจันทร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม พิษณุโลก

5.3 ดร.สุขแก้ว คำสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

5.4 ดร.อดุลย์ วงศ์วิคุณ ประธานสาขายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

5.5 นายสมเดช สีแสง ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2

6. หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา (IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณาข้อคำถามเป็นรายข้อว่า สอดคล้องและครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่เพียงใด โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

6.1 ถ้าเห็นว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้ขีด / ในช่อง +1

6.2 ถ้าเห็นว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้ขีด / ในช่อง -1

6.3 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ให้ขีด / ในช่อง 0

จากนั้นนำคะแนนจากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมารวมกันและคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

7. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขโดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .60 ขึ้นไป และแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

8. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้โดยนำไปทดลองใช้กับครูผู้สอน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาที่ 3 (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 30 คน โดยวิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (วิวาพร พงศ์อาจารย์, 2542 : 178) ได้ผลดังนี้

- ด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนเท่ากับ .71
- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการต้องการให้บรรลุเป้าหมาย) เท่ากับ .82
- ด้านวิสัยทัศน์ของผู้บริหารต่อการวิจัยในชั้นเรียน เท่ากับ .85

- ด้านการส่งเสริมสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน เท่ากับ .85
 - ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .81
9. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก ถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3
2. ขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 ทำหนังสือถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยจัดส่งและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. กำหนดตัวแปรรหัสข้อมูล
3. วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
 - 3.1 วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 3.2 ตรวจสอบให้คะแนนสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 3.3 หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 3.4 วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 3.5 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Step Wise) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach' s Alpha Coefficient) (วิราพร พงศ์อาจารย์, 2542 : 178)

1.2 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence : IOC) จาก

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 ทดสอบความสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation)

3.2 ทดสอบสมการพหุการณณ์ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบขั้นบันได (Stepwise)

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

เกณฑ์ในการนำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมาแปลความหมาย ได้แก่

1. ด้านเจตคติและความฉลาดทางอารมณ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2532 : 187)

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	สูงที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	สูง
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	ต่ำ
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	ต่ำที่สุด

2. ด้านวิสัยทัศน์ของผู้บริหารและการส่งเสริมสนับสนุนของผู้บริหาร (ประคองกรรณสูตร, 2538 : 77)

ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

3. ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิจัยในชั้นเรียน ([http : //syllabus.swu.ac.th/ 48_1/819434B01/Doc/Syllabus.htm](http://syllabus.swu.ac.th/48_1/819434B01/Doc/Syllabus.htm))

80% ขึ้นไป	ดีมาก
70 – 79%	ดี
60 – 69%	ค่อนข้างดี
50 – 59%	พอใช้
ต่ำกว่า 50%	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้นำเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

X_1	แทน	ประสบการณ์การทำงาน
X_2	แทน	วุฒิการศึกษา
X_3	แทน	การพัฒนาบุคลากร
X_4	แทน	ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
X_5	แทน	เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน
X_6	แทน	ความฉลาดทางอารมณ์
X_7	แทน	วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร
X_8	แทน	การส่งเสริมสนับสนุนของผู้บริหาร
y	แทน	สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าอำนาจในการพยากรณ์
R^2_{adj}	แทน	ค่าอำนาจในการพยากรณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิมเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
SE_{est}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
\hat{Y}	แทน	คะแนนสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
\hat{Z}	แทน	คะแนนสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของครูผู้สอนต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารงานของครูผู้สอนต่อการทำวิจัยในชั้น

เรียน

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน

ตอนที่ 6 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise) เพื่อหาสมการ

พยากรณ์

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ปรากฏผล ดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทั่วไป (n = 345)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	101	29.30
1.2 หญิง	244	70.70
รวม	345	100.00
2. ประสบการณ์การทำงาน		
2.1 ต่ำกว่า 10 ปี	107	31.00
2.2 11 – 20 ปี	140	40.60
2.3 มากกว่า 20 ปี	98	28.40
รวม	345	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
3. วุฒิการศึกษา		
3.1 ปริญญาตรี	292	84.60
3.2 สูงกว่าปริญญาตรี	53	15.40
รวม	345	100.00

จากตาราง 4 พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.70 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 29.30 มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี ร้อยละ 40.60 รองลงมา มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี ร้อยละ 31.00 และประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 28.40 ตามลำดับ ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 84.60 รองลงมา คือ วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 15.40 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ปรากฏผลดังตาราง 5 - 8

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอน

สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน	ร้อยละ
การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน		
ไม่เคยทำ	122	35.40
เคยทำ	223	64.60
1 ครั้ง	166	48.10
2 ครั้ง	42	12.20
3 ครั้ง	15	4.30
รวม	345	100

จากตาราง 5 พบว่า ครูผู้สอนไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 35.40 ครูผู้สอนที่เคยทำวิจัย จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 64.60 ได้แก่ เคยทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน จำนวน 1 ครั้ง จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 48.10 เคยทำ 2 ครั้ง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 และ เคยทำ 3 ครั้ง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนเมื่อไม่ได้ทำวิจัย
 ในชั้นเรียน (n = 122)

สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน		
แก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่พบ	99	81.10
ศึกษาเด็กเป็นรายกรณี	86	70.50
ใช้ประสบการณ์เดิมของครู	54	44.30
จัดประชุม สัมมนาคณะครู เพื่อหาทางแก้ไข	19	15.60
ศึกษาจากเอกสาร, สอบถามผู้อื่น	11	9.00

จากตาราง 6 พบว่า ครูผู้สอนที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ดำเนินการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนมากที่สุดด้วยวิธีแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่พบ ร้อยละ 81.10 รองลงมา ได้แก่ ศึกษาเป็นรายกรณี ร้อยละ 70.50 ใช้ประสบการณ์เดิมของครู ร้อยละ 44.30 จัดประชุม สัมมนาคณะครู เพื่อหาทางแก้ไข ร้อยละ 15.60 และแก้ปัญหาด้วยวิธีการอื่นๆ ร้อยละ 9.00

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน (n = 223)

สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน		
ทำเดี่ยว	14	6.30
ทำเป็นกลุ่มกับเพื่อน	209	93.70
รวม	223	100.00

จากตาราง 7 พบว่า ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียนมีรูปแบบการทำวิจัยโดยทำเป็นกลุ่มกับเพื่อนมากที่สุด ร้อยละ 93.70 และทำเดี่ยว ร้อยละ 6.30

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาที่นำมาทำวิจัยในชั้นเรียน
(n = 223)

สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาที่นำมาทำวิจัยในชั้นเรียน		
ปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	188	84.30
ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน	135	60.50
ปัญหาเกี่ยวกับเทคนิคและกระบวนการสอน	65	29.10
ปัญหาเกี่ยวกับสื่อและนวัตกรรม	53	23.80
ปัญหาเกี่ยวกับสภาพทั่วไปในชั้นเรียน	51	22.90
ปัญหาอื่นๆ (การเรียนการสอน, ปัญหาครอบครัว ฯลฯ)	6	2.70

จากตาราง 8 พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ นำปัญหาที่นำมาทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ร้อยละ 84.30 ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ร้อยละ 60.50 ปัญหาเกี่ยวกับเทคนิคและกระบวนการสอน ร้อยละ 29.10 ปัญหาเกี่ยวกับสื่อและนวัตกรรม ร้อยละ 23.80 ปัญหาเกี่ยวกับสภาพทั่วไปในชั้นเรียน ร้อยละ 22.90 และปัญหาอื่นๆ ร้อยละ 2.70

**ตอนที่ 3 การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดัง
ตาราง 9 - 12**

**ตาราง 9 จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน
(n = 345)**

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาทางเลือกในการแก้ปัญหาของผู้เรียน		
1.1 ตอบถูก	345	100.00
1.2 ตอบผิด	0	0
รวม	345	100.00
2. การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการทดลองใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาของนักเรียน		
2.1 ตอบถูก	345	100.00
2.2 ตอบผิด	0	0
รวม	345	100.00
3. การตั้งชื่อเรื่องการวิจัยต้องมีความสอดคล้องกับประเด็นปัญหา		
3.1 ตอบถูก	345	100.00
3.2 ตอบผิด	0	0
รวม	345	100.00
4. การวิจัยในชั้นเรียนอาจศึกษานักเรียนเพียงคนเดียวก็ได้		
4.1 ตอบถูก	303	87.80
4.2 ตอบผิด	42	12.20
รวม	345	100.00
5. ครูท่านหนึ่งต้องการศึกษาว่า “ การใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือจะช่วยให้ นักเรียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ดีขึ้นหรือไม่ ” จากข้อความดังกล่าว ตัวแปรต้น คือ นักเรียนที่ต้องการศึกษา		
5.1 ตอบถูก	221	64.10
5.2 ตอบผิด	124	35.90
รวม	345	100.00
6. จากข้อความดังกล่าว ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์		
6.1 ตอบถูก	345	100.00
6.2 ตอบผิด	0	0
รวม	345	100.00

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
7. จากข้อความดังกล่าว การวิเคราะห์ข้อมูลควรใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย		
7.1 ตอบถูก	275	79.70
7.2 ตอบผิด	70	20.30
รวม	345	100.00
8. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียน บางเรื่องไม่จำเป็นต้องใช้ค่าสถิติ		
8.1 ตอบถูก	297	86.10
8.2 ตอบผิด	48	13.90
รวม	345	100.00
9. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในชั้นเรียนไม่ใช่สิ่งจำเป็น		
9.1 ตอบถูก	36	10.40
9.2 ตอบผิด	309	89.60
รวม	345	100.00
10. การวิจัยในชั้นเรียนไม่จำเป็นต้องมีการรายงานผลการวิจัยครบทั้ง 5 บท		
10.1 ตอบถูก	136	39.40
10.2 ตอบผิด	209	60.60
รวม	345	100.00

จากตาราง 9 พบว่า ในภาพรวมครูผู้สอนส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5 และ ข้อ 9

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ยร้อยละด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	\bar{X}	S.D	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	ระดับความรู้ความเข้าใจ
ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	7.68	1.08	76.80	ดี

จากตาราง 10 ครูผู้สอนส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับ ดี มีค่าเฉลี่ย 7.68 ค่าเฉลี่ยร้อยละ 76.80

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับ ของเจตคติ
1. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาได้อย่าง ทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ	3.73	0.82	สูง
2. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการช่วยพัฒนาผู้เรียน ได้อย่างเต็มตามศักยภาพ	3.99	0.87	สูง
3. การทำการวิจัยในชั้นเรียนไม่สิ้นเปลืองและคุ้มค่าใน การดำเนินการ	3.42	1.02	ปานกลาง
4. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ทำให้เสียเวลาสำหรับ การจัดการเรียนการสอน	3.64	1.09	สูง
5. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเทคนิคการสอนแบบหนึ่ง ที่ทำให้เกิดการพัฒนา การเรียนการสอน	4.10	0.85	สูง
6. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการค้นคว้าหาความรู้ ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียน การสอน	4.09	0.78	สูง
7. การวิจัยในชั้นเรียนทำให้ผู้สอนรู้จักใช้ข้อมูลและ จัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อนำมาใช้ในการ แก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอน	4.23	0.77	สูง
8. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่เป็นเรื่องยุ่งยาก	3.16	0.99	ปานกลาง
9. ผลการวิจัยในชั้นเรียนมีความน่าเชื่อถือ	3.57	0.94	สูง
10. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการสืบเสาะ ค้นหาแนวทางแก้ไขปัญหาของผู้เรียน	4.06	0.79	สูง
รวม	3.80	0.57	สูง

จากตาราง 11 พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง มีเพียง 2 ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การทำการวิจัยในชั้นเรียนไม่สิ้นเปลืองและคุ้มค่าในการดำเนินการ และการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่เป็นเรื่องยุ่งยาก

เมื่อเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูเห็นว่าการวิจัยในชั้นเรียนทำให้ผู้สอนรู้จักใช้ข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.23$) การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.09$) และการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการสืบเสาะค้นหา แนวทางแก้ไขปัญหาของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.06$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการตั้งใจให้บรรลุเป้าหมาย)

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความฉลาดทางอารมณ์
1. ท่านสามารถทำให้จิตใจสงบได้ เมื่อต้องการใช้ความคิด	3.72	0.76	สูง
2. ท่านสามารถลงมือทำทุกสิ่งทุกอย่างได้จนสำเร็จ	3.53	0.67	สูง
3. ท่านรู้วิธีให้รางวัลตนเองภายหลังทำสำเร็จตามเป้าหมาย	3.72	0.75	สูง
4. ท่านสามารถปฏิบัติงานได้ตามแผนที่ได้วางไว้อย่างสมบูรณ์	3.60	0.65	สูง
5. เมื่อเผชิญกับปัญหาท่านชอบจัดการกับมันเท่าที่สามารถเป็นไปได้	3.70	1.71	สูง
6. ท่านสามารถทำได้ตามที่พูดเสมอ	3.53	0.66	สูง
7. ท่านสามารถทุ่มเทพลังที่จะทำงานแม้ว่างานนั้นไม่น่าสนใจ	3.55	0.72	สูง
8. ข้าพเจ้าสามารถเลิกหรือเปลี่ยนนิสัยที่ไม่ดีเรื่องราวของตนเองได้	3.56	0.67	สูง
9. แม้ไม่สมหวังท่านก็ไม่ยอมแพ้อย่างสุดโต่งไปด้วยความหวัง	3.86	0.77	สูง
10. ท่านสามารถทำงานตามศักยภาพให้บรรลุเป้าหมายของตนเสมอ	3.90	0.74	สูง
รวม	3.67	0.48	สูง

จากตาราง 12 พบว่า ครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความฉลาดทางอารมณ์(ด้านการตั้งใจให้บรรลุเป้าหมาย) ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับ สูง ($\bar{X} = 3.67$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับ สูง

เมื่อเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ท่านสามารถทำงานตามศักยภาพให้บรรลุเป้าหมายของตนเสมอ ($\bar{X} = 3.90$) แม้ไม่สมหวังท่านก็ไม่ยอมแพ้อย่างสุดโต่งไปด้วยความหวัง ($\bar{X} = 3.86$) ท่านสามารถทำให้จิตใจสงบได้ เมื่อต้องการใช้ความคิด และเมื่อเผชิญกับปัญหา ท่านชอบจัดการกับมันเท่าที่สามารถเป็นไปได้ ($\bar{X} = 3.70$)

**ตอนที่ 4 การศึกษาปัจจัยด้านการบริหารงานของครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
ปรากฏผลดัง ตาราง 13 - 15**

**ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านวิสัยทัศน์ของผู้บริหารต่อการทำวิจัย
ในชั้นเรียน**

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
1. ผู้บริหารของท่านมีความคิดริเริ่มและเทคนิคในการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	3.65	1.01	มาก
2. ผู้บริหารของท่านมีการศึกษาหาข้อมูลเพื่อกำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียนที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน	3.74	0.92	มาก
3. ผู้บริหารของท่านมีการระดมความคิดจากบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนมาพัฒนา ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในโรงเรียน	3.87	0.74	มาก
4. ผู้บริหารของท่านเปิดโอกาสให้บุคลากรในสถานศึกษามีการวางแผนงาน/โครงการร่วมกัน	3.77	0.78	มาก
5. ผู้บริหารของท่านเปิดโอกาสให้บุคลากรปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถ	3.83	0.80	มาก
6. ผู้บริหารของท่านมีการนำเทคนิค และแนวคิดใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงงาน	3.67	0.91	มาก
7. ผู้บริหารของท่านมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในโรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในโรงเรียน	3.90	0.78	มาก
8. ผู้บริหารของท่านมีนโยบายและแผนงานสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.68	0.88	มาก
9. ผู้บริหารของท่านมีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	3.38	0.91	ปานกลาง
10. ผู้บริหารของท่านมีแนวทางในการแก้ปัญหาในทางสร้างสรรค์และแปลกใหม่	3.64	0.89	มาก
รวม	3.71	0.66	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าวิสัยทัศน์ของผู้บริหารต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีเพียงข้อเดียวที่อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูมีความเห็นว่าผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในโรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.90$) ผู้บริหารมีการระดมความคิดจากบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนมาพัฒนาปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.87$) และผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถ ($\bar{X} = 3.83$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการส่งเสริมสนับสนุนด้านการวิจัย
ในชั้นเรียน

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
1. สถานศึกษาของท่านมีการจัดอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียนในโรงเรียน	3.29	1.02	ปานกลาง
2. สถานศึกษาของท่านมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.13	1.06	ปานกลาง
3. สถานศึกษาของท่านมีการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุน การทำวิจัยในชั้นเรียน	2.59	1.00	ปานกลาง
4. สถานศึกษาของท่านมีการจัดตั้งงบประมาณเพื่อทำการวิจัย ในชั้นเรียนสำหรับบุคลากรในโรงเรียน	2.58	1.05	ปานกลาง
5. งบประมาณที่จัดให้สำหรับการวิจัยในชั้นเรียนมีจำนวน เพียงพอ	3.10	1.01	ปานกลาง
6. มีการนำเสนอผลงานการวิจัยในชั้นเรียนต่อหน่วยงานทาง การศึกษาเพื่อของบประมาณเพิ่มเติม	2.47	0.91	น้อย
7. ผู้บริหารของท่านมีการนำผลงานการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ ประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน	2.41	1.15	น้อย
8. สถานศึกษาของท่านมีการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์และ นวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวิจัย	2.64	0.95	ปานกลาง
9. สถานศึกษาของท่านมีการจัดเตรียมบุคลากรที่มี ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัย ในชั้นเรียนไว้คอยให้ คำปรึกษา	2.66	1.03	ปานกลาง
10. มีการนิเทศ ติดตาม และนำเสนอผลงานการวิจัยใน ชั้นเรียนทั้งภายใน สถานศึกษาและนอกสถานศึกษา	2.73	0.97	ปานกลาง
รวม	2.76	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 14 พบว่า ครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.76$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงบางข้อที่อยู่ในระดับน้อย

เมื่อเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาของท่านมีการจัดอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.29$) สถานศึกษาของท่านมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.13$) และงบประมาณที่จัดให้สำหรับการวิจัยในชั้นเรียนมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.10$)

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการได้รับการพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยการเข้าร่วมประชุมสัมมนา (n = 345)

การพัฒนาบุคลากร	จำนวน	ค่าร้อยละ
จำนวนครั้งที่เข้าร่วมประชุมสัมมนา		
ไม่ได้เข้าร่วมประชุมสัมมนา	108	31.30
เข้าร่วมประชุมสัมมนา	237	68.70
1-3 ครั้ง	168	48.70
4-6 ครั้ง	54	15.60
7-10 ครั้ง	2	0.60
มากกว่า 10 ครั้ง	13	3.80
รวม	345	100.00

จากตาราง 15 พบว่า ครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาบุคลากรโดยการเข้าร่วมประชุมสัมมนา คิดเป็นร้อยละ 68.70 ส่วนผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา คิดเป็นร้อยละ 31.30 โดยเข้าร่วมประชุมสัมมนา จำนวน 1-3 ครั้ง ร้อยละ 48.70 เข้าร่วมประชุมสัมมนา 4-6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.60 เข้าร่วมประชุมสัมมนา 7 – 10 ครั้ง ร้อยละ 0.60 และเข้าร่วมประชุมสัมมนามากกว่า 10 ครั้ง ร้อยละ 3.80 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังตาราง 16 - 17

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน

ตัวแปร		X ₁	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	Y
1. ประสิทธิภาพการทำงาน	X ₁	1.00	-.121*	-.026	-.040	-.091	-.024	.014	.128*	-.180*
2. วุฒิการศึกษา	X ₂		1.00	.218*	.099	.128**	.190**	.188**	.105	.288**
3. การพัฒนาบุคลากร	X ₃			1.00	.110*	-.017	-.052	.172**	.137*	.404*
4. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียน	X ₄				1.00	.063	.148*	.115*	.147*	.024
5. เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	X ₅					1.00	.375**	.164	-.243**	.169*
6. ความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการให้ บรรลุปเป้าหมาย)	X ₆						1.00	.187*	.064	.039
7. วิสัยทัศน์ผู้บริหาร	X ₇							1.00	.418**	.316*
8. การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร	X ₈								1.00	.089
ตัวแปรเกณฑ์สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน	Y									1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ได้แก่ วุฒิการศึกษา การพัฒนาบุคลากร เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน วิสัยทัศน์ของผู้บริหารต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนตัวแปร ประสบการณ์มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้ตัวแปรอิสระ 8 ตัวเป็นตัวพยากรณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน

ตัวพยากรณ์	B	Beta	t	Sig
Constant	2.596		2.114*	.035
X ₁	-.322	-.136	-2.87**	.004
X ₂	.730	.145	2.92**	.004
X ₃	.666	.333	6.95**	.000
X ₄	-.242	-.136	-1.16	.244
X ₅	.392	.122	2.282*	.023
X ₆	-.207	-.054	-1.058	.291
X ₇	.640	.231	4.313**	.000
X ₈	-2.153E-02	-.008	-.152	.879
a = 2.596 R = 0.547 R ² = 0.299 F = 15.908**				

**p < .01

จากตาราง 17 แสดงการทดสอบความมีนัยสำคัญด้วย ค่า F พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัว ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน จึงทำการทดสอบต่อไป พบว่า ตัวแปรทั้ง 8 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนได้ร้อยละ 29.90 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร (X₃) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร (X₇) วุฒิการศึกษา (X₂) เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน (X₅) และ ประสบการณ์การทำงาน (X₁) โดยตัวแปรด้านประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์ทางลบ ส่วนตัวแปรอื่น ๆ มีความสัมพันธ์ทางบวก

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise) เพื่อหาสมการพยากรณ์ ปรากฏผลดังตาราง 17

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อให้การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนเป็นตัวแปรเกณฑ์ โดยเลือกใช้ตัวแปรพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยวิธี Stepwise

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	F Change	B	Beta	t	Sig
Constant					1.789		3.404**	.001
X ₃	.404	.163	.163	66.835	0.652	0.326	6.843**	.000
X ₇	.475	.225	.062	27.555	0.644	0.233	4.907**	.000
X ₁	.506	.256	.030	13.959	-0.369	-0.156	-3.367**	.001
X ₂	.527	.278	.022	10.247	0.779	0.154	3.201**	.001

F = 27.531**

**p < .01

จากตาราง 18 พบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมี 4 ตัวแปร โดยมีความสำคัญตามลำดับ คือการพัฒนาบุคลากร (X₃) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร (X₇) ประสบการณ์การทำงาน (X₁) และวุฒิการศึกษา (X₂) และพบว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 27.80 สามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.789 + .652 X_3 + .644 X_7 - .369 X_1 + .779 X_2$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y = .326 ZX_3 + .233 ZX_7 - .156 ZX_1 + .154 ZX_2$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในครั้งนี้มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อศึกษาตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2,020 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2547 จำนวน 345 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและปรับปรุงขึ้นมา ลักษณะของแบบสอบถามสร้างเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจัดส่งและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน
3. วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน
4. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน

สรุปผล

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปได้ดังนี้

1. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า

1.1 ครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 64.60 โดยส่วนใหญ่ทำครั้งเดียว

1.2 ครูผู้สอนส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกลุ่มกับเพื่อน ปัญหาที่นำมาทำวิจัยส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รongลงมาเป็นปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน เทคนิคและกระบวนการสอน สื่อและนวัตกรรมตามลำดับ

1.3 ครูผู้สอนที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ใช้วิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน โดยการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่พบ คิดเป็นร้อยละ 81.10 ศึกษาเด็กเป็นรายกรณี ร้อยละ 70.50 ใช้ประสบการณ์เดิมของครู ร้อยละ 44.30 จัดประชุมสัมมนาคณะครูเพื่อหาทางแก้ไข ร้อยละ 15.60 และศึกษาจากเอกสาร สอบถามผู้อื่น ร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า มีปัจจัยส่วนบุคคลของครูผู้สอน และปัจจัยด้านการบริหารงาน ดังนี้

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่

2.1.1 ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 76.80

2.1.2 ครูผู้สอนมีเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง

2.1.3 ครูผู้สอนมีความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการตั้งใจให้บรรลุเป้าหมาย) ทั้งในภาพรวมและเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับสูง

2.2 ปัจจัยด้านการบริหารงานของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่

2.2.1 ครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าวิสัยทัศน์ของผู้บริหารต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

2.2.2 ครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

2.2.3 การพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาบุคลากรโดยการเข้าร่วมประชุมสัมมนา คิดเป็นร้อยละ 68.70

3. ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนมี 4 ตัวแปร จัดลำดับตามความสำคัญ คือ การพัฒนาบุคลากรกับการทำวิจัยในชั้นเรียน วิสัยทัศน์ของผู้บริหารต่อการวิจัยในชั้นเรียน ประสิทธิภาพการทำงาน และวุฒิการศึกษาของครู ซึ่งสมการพยากรณ์ พยากรณ์ได้ร้อยละ 27.80 โดยสามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.789 + .652 X_3 + .644 X_7 - .369 X_1 + .779 X_2$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y = .326 ZX_3 + .233 ZX_7 - .156 ZX_1 + .154 ZX_2$$

อภิปรายผล

1. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน แสดงว่าครูมีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 30 ที่ระบุว่า ให้ครูผู้สอนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ใช้การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการรู้คำตอบ พัฒนาหรือแก้ปัญหาควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 11 - 14) สอดคล้องกับงานวิจัยของพีรพัฒน์ วงษ์พรม (2533 : 119) ที่พบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษามีการแก้ปัญหาในชั้นเรียน โดยวิธีการทำวิจัย ร้อยละ 38.90 และเรื่องที่ทำวิจัยส่วนมากเป็นหัวข้อเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในการทำวิจัยในชั้นเรียนครูที่ทำวิจัยส่วนมากกำหนดปัญหาจากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกลุ่มกับเพื่อน ปัญหาที่นำมาทำวิจัยส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รองลงมาเป็นปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรม นักเรียนเทคนิคและกระบวนการสอน สื่อและนวัตกรรมตามลำดับ สอดคล้องกับ ลัดดา กองคำ (2541 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัญหาที่ครูเคยทำวิจัยส่วนมากทำวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน เทคนิคการสอนแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนตระหนักว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนดีขึ้น ส่วนครูผู้สอนที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ใช้วิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนโดยการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่พบ ศึกษาเด็กเป็นรายกรณี ใช้ประสบการณ์เดิมของครู จัดประชุมสัมมนา คณะครูเพื่อหาทางแก้ไข และศึกษาจากเอกสาร สอบถามผู้อื่น ทั้งนี้อาจเนื่องจากครูไม่มีเวลาในการทำและขาดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันทนา ชูช่วย (2534 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าสาเหตุที่ครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ไม่ทำวิจัย เพราะไม่มีเวลา เนื่องจาก งานสอนมีมาก และครูไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยเพียงพอ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อสามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้ และสอดคล้องกับลัดดา กองคำ (2541 : 97) ที่พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนแก้ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขตามสถานการณ์ที่พบ ซึ่งวิธีนี้ถือได้ว่าเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แยกเป็น 2 ปัจจัย คือ

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ปัจจัยด้านประสบการณ์การทำงานของครู วุฒิการศึกษาของครู ซึ่งในด้านประสบการณ์การทำงานส่งผลทางลบต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนเนื่องจากจิตวิทยาแรงจูงใจ พบว่า ระยะเวลาปฏิบัติงานของคนในแต่ละระดับ จะมีอิทธิพลต่อ

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนเรา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากอาจจะมีภาระงานมากหรือบางคนอาจอยู่ในตำแหน่งผู้บริหาร หรือสายการบริหารของโรงเรียน จึงไม่มีเวลาในการทำวิจัยและขณะเดียวกัน ครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากก็มีอายุมากตามมามากด้วยจึงมีความกระตือรือร้นในการทำวิจัยน้อย บางคนไม่ได้มีความรู้และไม่ได้เรียนวิจัยมาโดยตรง ซึ่งต่างจากครูที่ได้บรรจุอัตราใหม่ ๆ ที่มีความกระตือรือร้นในตนเอง มีความต้องการที่จะพัฒนาและต้องมีผลงานในการสอนของตน พร้อมทั้งมีภาระงานเพียงแค่งานสอนจึงมีเวลาด່อนข้างมากและมีความจำเป็นที่จะต้องทำการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย คีรินทร์ (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยจูงใจในการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 20 ปี มีปัจจัยจูงใจในการทำผลงานทางวิชาการทุกด้านมากกว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป ยกเว้น ด้านการปฏิบัติงาน ส่วน โสวัณณ์ หนูพา (2536 : บทคัดย่อ) พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก อาจจะไม่ประสบผลสำเร็จในการทำวิจัยเสมอไป

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านวุฒิการศึกษา สอดคล้องกับปรียาพร อนุตรโรจน์ (2535 : 91 - 94, อ้างถึงใน ฉันทนา จันทร์บรรจง, 2542 : 4) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีโอกาสทางการศึกษาสูงย่อมมีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ ความถนัดมากกว่า ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของเชาวรัตน์ คล้ายสอน และคณะ (2545 : 99) ซึ่งได้เปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูที่มีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีข้อค้นพบว่า ข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้และทัศนคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความเข้าใจขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน พร้อมทั้งได้รับการส่งเสริมจากโรงเรียนให้ทำวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่าข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี เป็นเพราะข้าราชการครูที่มีวุฒิสองสูงกว่าปริญญาตรีผ่านการทำวิทยานิพนธ์ หรือเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยมาก่อนนั่นเอง และสอดคล้องกับ กลองทิพย์ เกตุแก้วและคณะ (2544 : 144) ที่ได้ศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในการอบรมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีวุฒิปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรีมีปัญหามากกว่าครูที่มีวุฒิสองสูงกว่าปริญญาตรี โดยเฉพาะด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาสูงมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ด้านการทำวิจัยมาก่อน ส่วนครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะได้รับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยใน

ชั้นเรียนมาบ้าง แต่ยังคงขาดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลได้ โดยเฉพาะการนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาในด้านการเรียนการสอน ดังนั้นปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนใน 2 กลุ่มจึงมีความแตกต่างกัน

2.2 ปัจจัยด้านการบริหารงาน ได้แก่ ปัจจัยด้านการพัฒนาบุคลากร และวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ทั้งนี้อาจเนื่องจากการที่ครูได้รับการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบุคลากร ในองค์กรด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อเป็นการปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานในหน้าที่และพัฒนาศักยภาพในการทำงานที่เกี่ยวข้องในด้านการศึกษาและการทำวิจัยให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นจะทำให้ครูมีสภาพการทำวิจัยได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กลองทิพย์ เกตุแก้วและคณะ (2545 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง จัดหาอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวก สนับสนุนให้ครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้นและสอดคล้องกับแนวคิดของบัญชา อึ้งสกุล (2539 : 31 - 39) ที่ให้ความเห็นว่า การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน เป็นการมองเห็นคุณประโยชน์ของงานวิจัยที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารจะต้องกระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญของการวิจัย เพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ สนับสนุนครูให้ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม จัดการอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านการวิจัยแก่ครู ส่งเสริมครูให้ นำผลการวิจัยไปใช้ และปฏิบัติงานด้วยกระบวนการทางการวิจัยอยู่เสมอ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนและยังสอดคล้องกับ ผ่องพรรณ ดรัยมงคลกุล (2543 : 24 - 25) ที่ให้แนวคิดสำหรับการบริหารจัดการส่งเสริมข้าราชการครูทำวิจัยว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนจะประสบผลสำเร็จเชิงพัฒนาการศึกษาอย่างเป็นระบบ หากผู้บริหารโรงเรียนได้กำหนดขั้นตอนการพัฒนาบุคลากรภายในโรงเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง การส่งเสริมสนับสนุน การจัดสวัสดิการให้อย่างเหมาะสมจะช่วยพัฒนาบุคลากร และก็คือการพัฒนาการศึกษาโดยใช้กระบวนการวิจัยมาผนวกกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั่นเอง

ส่วนปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ของผู้บริหารต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน เนื่องจากวิสัยทัศน์ของผู้บริหารและการสนับสนุนการทำวิจัยของผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญและสามารถที่จะส่งผลสนับสนุนให้ครูมีการทำวิจัยในชั้นเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น แมคคอนเนล (Mc Connell, 1992 : 2536 - A) ได้ศึกษาผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และผู้นำแบบจัดการในผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า โรงเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ผู้บริหาร โรงเรียนจะเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของวิรุพพร แก้วกล้า (2545 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า การให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน การให้ความยอมรับนับ

ถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนมีส่วนในการทำให้ครูประสบผลสำเร็จในการทำวิจัย ผลการศึกษาของ ไตรภพ เงินแก้ว (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัยซึ่งมี 5 ด้าน ได้แก่ การกำหนดนโยบายและวางแผนการทำวิจัยของครูในโรงเรียน การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน การให้ความสำคัญการทำวิจัยของครูในโรงเรียน การมีความรับผิดชอบต่อครู ผู้ทำวิจัยของครูในโรงเรียน และการส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหารงานและขนาดโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน โดยภาพรวมทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับผลการศึกษาของ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536 : 6) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศ พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทำวิจัย นักวิจัยในหน่วยงานมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องแรงจูงใจในการทำวิจัยกล่าวคือ นักวิจัยในหน่วยงานส่วนกลางเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทำวิจัยจะขึ้นอยู่กับผู้บริหารของหน่วยงานที่จะให้ความสนใจและให้การสนับสนุน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การพัฒนาบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จได้สำหรับครูผู้สอนที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนมาแล้ว ควรมีการฝึกวิจัยเชิงปฏิบัติการในโรงเรียนและมีผู้ให้ความช่วยเหลือและแนะนำแก่ครูที่ยังไม่รู้อาจจะเริ่มต้นวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างไร โดยเฉพาะครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมานาน แต่ไม่ทำวิจัย เพื่อเป็นการสร้างเจตคติที่ดีในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนควรมีศูนย์ให้คำปรึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครูในโรงเรียน หรือในกลุ่มโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เดียวกัน

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดทำสื่อการฝึกอบรมหรือสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูผู้สอนใช้ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และควรมีการนิเทศ ติดตาม ช่วยเหลือเป็นระยะ ๆ

1.3 สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาช่วยเหลือครูผู้สอนให้สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้ โดยการอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง จัดหาอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวก สนับสนุนให้ครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.4 ผู้บริหารสถานศึกษาควรกระตุ้น ส่งเสริม สร้างขวัญและกำลังใจให้ครูผู้สอนที่มีประสิทธิภาพการทำงานมานาน และมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ให้ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน โดยการส่งเสริมสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็น งบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียนและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จ

1.5 ควรมีการพัฒนาวิสัยทัศน์ของผู้บริหารในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการคือ การส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดบรรยากาศในการวิจัย เพื่อให้งานวิจัยมีคุณภาพสูง ดังนั้นผู้บริหารจึงควรการรับรู้และมองภาพของอนาคตเพื่อกำหนดเป้าหมาย ทิศทางด้านการศึกษาในชั้นเรียนที่จะให้เป็นไปตามที่ความต้องการในสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัจจัยที่จะส่งผลให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จ โดยการเก็บข้อมูลในเชิงลึก เพื่อให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่จะส่งเสริมให้การทำวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน เช่น ความรับผิดชอบ ความตั้งใจ ความสนใจ โอกาสได้รับความก้าวหน้า เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของครูผู้สอนกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น

2.4 ควรศึกษาถึงปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน โดยแยกเป็นครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ครูที่กำลังทำวิจัยในชั้นเรียนและครูที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนว่าทั้งสามกลุ่มนี้ มีปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ จักรงาม และคณะ. (2544). ศึกษาปัจจัยที่สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนตาม
ทฤษฎีของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดสุโขทัย. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กรมวิชาการ. (2535). รูปแบบการอบรมวิจัยปฏิบัติเชิงปฏิบัติการระดับโรงเรียน.
เอกสารสรุปผลการประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับกับการวิจัยทางการศึกษา :
(อัดสำเนา).
- _____ . (2535). การวิจัยเชิงพัฒนาระดับโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร :
กรมวิชาการ.
- _____ . (2536) . การวิจัยเชิงพัฒนาระดับโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____ . (2542). วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ. กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยทางการ
ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____ . (2544). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยการศึกษา
กรมวิชาการ.
- กลองทิพย์ เกตุแก้ว และคณะ. (2545). การศึกษาสภาพ และความต้องการในการทำวิจัยใน
ชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร. การศึกษา
ค้นคว้าด้วยตนเอง สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- การวิจัยในชั้นเรียน. (ม.ป.ป.). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : [http://www.kunkroo.com/
research 2.html](http://www.kunkroo.com/research 2.html)[10 กรกฎาคม 2547]
- กิติ ดยัคคานนท์. (2532). นักบริหารทันสมัย. กรุงเทพมหานคร : บัดเดอร์ฟลาย.
- เกศินี หงส์นันท์. (2531, กันยายน - ตุลาคม). "ยุทธวิธีในการบริหารงานบุคคลในรัฐวิสาหกิจ,"
วารสารกรมบัญชีกลาง. 29 (50) : 78.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2536). สภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย.
กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์. (2543). เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์สุวรรณภูมิ.
- ฉันทนา จันท์บรรจง. (2542). จิตวิทยาการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บุญรอด
เปเปอร์.

- เฉลิม พักอ่อน. (2546). เอกสารเพิ่มประสบการณ์การวิจัยในชั้นเรียน. สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาลำพูน เขต 1.
- เขาวรัตน์ คล้ายสอนและคณะ. (2545). สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชื่นอารมณั ภาวะพฤติ. (2533). "แนวทางใหม่ของการพัฒนาการวิจัยในวิทยาลัยครู," วารสาร
วิจัยสนเทศ. . หน้า 11 - 16.
- ช่อลัดดา ขวัญเมือง. (2542). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของ
นักศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.
พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ไตรภพ เงินแก้ว. (2544). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัย
ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบัน
ราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ถิรพล วัฒนประดิษฐ์. (2525). การบริหารบุคลากรในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร :
คณพินอักษรกิจ.
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2542, สิงหาคม). "ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์กับการศึกษา," วารสาร
พฤติกรรมศาสตร์. 5(1) : 19 - 35.
- ทิตนา แคมมณี. (2540). การวิจัยทางการศึกษา : แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทาง
การศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (2539). ระเบียบวิธีวิจัย. เอกสารคำสอน ภาควิชาพื้นฐาน
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เทอดศักดิ์ เดชคง. (2542). ความฉลาดทางอารมณ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร :
บริษัทพิมพ์เนศพรินติ้ง เซ็นเตอร์ จำกัด.
- ทัศนาศวรงค์. (2543, พฤษภาคม). "การวิจัยในชั้นเรียน," วารสารวิชาการ.
หน้า 72 -73.
- ธานี จันทโกศล. (2537). การศึกษาการจัดข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการบริหารของ
ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
สงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้.
- ธำรง ชูทัพ และคณะ. (2538, เมษายน - มิถุนายน). "สรุปการประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการ
วิจัยทางการศึกษา ครั้งที่ 5 เรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษา,"
วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 138 (2) : 66 - 106.

- บัญชา อึ้งสกุล. (2537). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีต่อการส่งเสริม การวิจัยในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาดิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประคอง กรวรรณสุด. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติ การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ประวิต เอราวรรณ. (2542). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้าวิชาการ.
- ประสงค์ สังขะไชย. (2540, มกราคม - มีนาคม). "วิจัยทัศนสู่กระแสการปรับกระบวนทัศน์," สารพัฒนาหลักสูตร. 16 (128) : 44.
- ผ่องพรรณ ตรีมงคลกุล. (2543). การวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พนัส หันนาคินทร์. (2526). การบริหารงานบุคคลในโรงเรียน. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. (2542, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 116 ตอนที่ 74 ก.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. (2542). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- พรเพ็ญ ปฏิสัมพันธ์. (2532). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตประสานมิตร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2543). เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน : หลักการสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544, กันยายน). "วิจัยในชั้นเรียน : ทักษะวิชาชีพครูยุคปฏิรูป การศึกษา," วารสารสานปฏิรูป. 4(42) : 49 - 52.
- พีรพัฒน์ วงษ์พรหม. (2533). สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พัทยา สายหู, สุภางค์ จันทวานิช และอุทุมพร ทองอุไทย. (2526, สิงหาคม – กันยายน).
 “สภาพการวิจัยทางการศึกษาของประเทศไทย,” *ข่าวสารวิจัยการศึกษา*.
 6(6) : 23 – 24.
- มนสิข สิทธิสมบูรณ์. (2544). การศึกษาสภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน.
 บทคัดย่อรายงานการวิจัย. *พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร*.
- มารศรี สุธานี. (2540). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
 สังกัดกรุงเทพมหานคร. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร*.
- เยาวภา เจริญบุญ. (2537). การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน
 ของครูมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. *วิทยานิพนธ์ปริญญา
 คุรุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- ยุทธนา ปฐมวรชาติ. (2544, ตุลาคม). “การวิจัยในชั้นเรียน : แนวคิดการปฏิบัติสู่การพัฒนา
 ผู้เรียนที่แท้จริง,” *วารสารวิชาการ*. 4(10) : 59.
- รอยพิมพ์ น้อยคนดี. (2535). เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัด
 กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ต่อวิชากิจกรรมแนะแนว. *วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร*.
- ลัดดา กองคำ. (2541). การศึกษาสภาพการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น.
*วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
 ขอนแก่น*.
- วิราพร พงศ์อาจารย์. (2542). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย. *พิษณุโลก : สถาบัน
 ราชภัฏพิบูลสงคราม*.
- วิรัช วรรณรัตน์. (2537, กันยายน). “การวิจัยในโรงเรียนและชั้นเรียน,” *วิจัยสนเทศ*.
 6(7) : 1 – 8.
- วิรุพพร แก้วกล้า. (2545). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตาม
 ทิศนะของผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรม
 อาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 การบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม*.
- วินัย ศิริรินทร์. (2544). ปัจจัยจูงใจในการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครู ใน
 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. *วิทยานิพนธ์ปริญญา
 การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร*.

- วีรพล ฉลาดแย้ม. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วันทนา ชูช่วย. (2533). การวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
กรุงเทพ มหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภ กันทรัพย์. (2534). ครูกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ศุภโชค ปิยสันต์. (2539). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาแบบอิสระ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สกล รุ่งโรจน์. (2530). การศึกษาการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ศึกษาเฉพาะกรณี
จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา).
- สจิวรรณ ทรรพวสุ. (2540). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางการศึกษาของ
อาจารย์ในสถาบันราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
(อัดสำเนา).
- สมนึก มีแสง. (2533). การศึกษาความพึงพอใจและไม่พึงพอใจการทำงานของครู
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสงขลา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
(อัดสำเนา).
- สมปอง นิลล้วน. (2530). การศึกษาปัญหาการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารโรงเรียน
ประถมศึกษาจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. (อัดสำเนา).
- สมัย เปลี่ยนเดชา. (2537). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนใน
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สุรัตน์ ดันสันติวงศ์. (2544). การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู
สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 4. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สายศิลป์ สายิน. (2544). ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โสภณ นุ่มทอง. (2534). การเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อนเลื่อนตำแหน่งของ
ข้าราชการครู. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาการหลักสูตร.
- โสวัฒน์ หนูพา. (2536). การวิเคราะห์ผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูเพื่อขอ
กำหนดตำแหน่งให้ได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ระหว่างปีพุทธศักราช 2531 ถึง ปี
พุทธศักราช 2534. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (2540). แนวคิดและหลักการของนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน.
กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (2540). เส้นทางสู่งานวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร :
บพิธการพิมพ์.
- สรรพค์ วรอินทร์. (2543, กรกฎาคม - กันยายน). "การวิจัยเชิงปฏิบัติการกับการพัฒนาวิชาชีพ
ครู," วารสารคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา
สหประชาชาติ. 32 (3) : 30 - 33.
- สุดา ชูชื่น. (2538). การศึกษาปัญหาการบริหารบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนเทศบาล
สังกัดเทศบาลในเขตการศึกษาที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2543). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาวิจัย
การศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสนาะ ดิยาวี. (2543). หลักการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อารี ศรีชัยพงศ์. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยพลศึกษา.
- อารีย์ เมธาภาคย์. (2539). การทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2527). หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : อนงค์
ศิลป์การพิมพ์.

- อุทัย หิรัญโต. (2531). **หลักการบริหารงานบุคคล**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- อุทุมพร จามรมาน. (2544). **การวิจัยในชั้นเรียนและในโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียน เล่มที่ 22**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พันธ์.
- อนุวัฒน์ ทรัพย์พิชผล. (2538, 15 มกราคม). "วิสัยทัศน์การศึกษาไทย," มติชน.
- เอนก พ. อนุกุลบุตร. (ม.ป.ป.). **การวัดและประเมินผลทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เอนกกุล กรี่แสง. (2526). **จิตวิทยาพัฒนาการ**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- Emotional Intelligence and The Bar on EQ-i**. (n.d.). [Online]. Available from :
[/http : //www. Interlog.com/capco/EQ-i.html](http://www.Interlog.com/capco/EQ-i.html) [2004, June 4].
- Goleman. (nd). **Executive EQ. Emotional Intelligence in Business : The Orion Publishing. Group Ltd.** [Online]. Available from :
http://www.geocities.com/~.emig/about_ei.html[2004, April 21].
- Herzberg, Frederick Barnard Mausner and Barbara Bloch Snyderman. **The Motivation to Work**. 2 nd ed, New York : John Wiley and Sons, Inc
- Kendeles, Howard H. (1974). **Basic Psychology**. California : W.A. Benjamin.
- Mc Connell, Lonnie Lane. (1992, January). "Visionary Leadership and Managerial Leadership in Secondary School Principals," **Dissertation Abstracts International**. 52(7) : p235-A.
- Reck, Michael E. (n.d.). **It's All in How You see It! (Part 5 of 5) EQ (Emotional Intelligence) and the New Workplace**. [Online]. Available from :
<http://www.caradaone.com/magazine/eg110198.html>[2004, April 21]

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

- คำชี้แจง**
1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะนำไปพัฒนาครูผู้สอนให้สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 2. ลักษณะของแบบสอบถามมี 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม และขอรับรองว่า คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่านทั้งสิ้นแต่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ดังนั้นจึงขอความร่วมมือจากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้อย่างดียิ่ง

ลงชื่อ.....

(นางสาวจิราภรณ์ เอ็มเอี่ยม)

นักศึกษาปริญญาโทสาขาการบริหารการศึกษารุ่น 4
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ ชาย
 หญิง
2. ประสบการณ์การทำงาน (6 เดือนขึ้นไป คิดเป็น 1 ปี) *year*
 ต่ำกว่า 10 ปี
 10 - 20 ปี
 มากกว่า 20 ปี
3. ระดับช่วงชั้นที่สอน
 ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 - ป.3)
 ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 - ป.6)
 ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 - ม.3)
 ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 - ม.6)
4. วุฒิการศึกษา
 ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของท่าน

1. ท่านเคยทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนหรือไม่
 ไม่เคยทำ
 เคยทำ จำนวน.....ครั้ง (ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา)
(ถ้าตอบว่าเคยทำ ข้ามไปตอบข้อ 3-6 ถ้าตอบว่าไม่เคยทำตอบข้อ 2 เท่านั้น)

2. ถ้าท่านไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ท่านแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ศึกษาเด็กเป็นรายกรณี
- ใช้ประสบการณ์เดิมของครู
- จัดประชุม สัมมนาคณะครู เพื่อหาทางแก้ไข
- แก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่พบ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. งานวิจัยในชั้นเรียนที่ท่านทำ

- ทำเดี่ยว
- ทำเป็นกลุ่มกับเพื่อน

4. ปัญหาใดที่ท่านนำมาทำการวิจัยในชั้นเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
- ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน
- ปัญหาเกี่ยวกับเทคนิคและกระบวนการสอน
- ปัญหาเกี่ยวกับสื่อและนวัตกรรม
- ปัญหาเกี่ยวกับสภาพทั่วไปในชั้นเรียน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. หน่วยงานของท่านมีการเพิ่มพูนความรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยการส่งบุคลากร เข้าร่วมประชุมสัมมนา เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนกี่ครั้งในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

- 1 - 3 ครั้ง
- 4 - 6 ครั้ง
- 7 - 10 ครั้ง
- มากกว่า 10 ครั้ง

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องด้านขวามือท้ายข้อความแต่ละข้อเพื่อแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของท่าน โดยถือเกณฑ์ ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาได้อย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ					
2	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการช่วยพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มตามศักยภาพ					
3	การทำการวิจัยในชั้นเรียนไม่สิ้นเปลืองและคุ้มค่าในการดำเนินการ					
4	การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ทำให้เสียเวลาสำหรับการจัดการเรียนการสอน					
5	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเทคนิคการสอนแบบหนึ่งที่ทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอน					
6	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน					
7	การวิจัยในชั้นเรียนทำให้ผู้สอนรู้จักใช้ข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอน					
8	การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่เป็นเรื่องยุ่งยาก					
9	ผลการวิจัยในชั้นเรียนมีความน่าเชื่อถือ					
10	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการสืบเสาะค้นหาแนวทางแก้ไขปัญหาของผู้เรียน					
11	ท่านสามารถทำจิตใจให้มีสมาธิได้ เมื่อต้องการใช้ความคิด					
12	ท่านสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ตั้งใจไว้แต่ละครั้งได้จนสำเร็จ					
13	ท่านรู้วิธีบริหารเวลาตนเองภายหลังทำสำเร็จตามเป้าหมาย					
14	ท่านสามารถปฏิบัติงานตามแผนที่ได้วางไว้ตามเวลาที่กำหนด					
15	เมื่อเผชิญกับปัญหาท่านจัดการกับมันให้สำเร็จลุล่วงไปโดยไม่คั่งค้าง					
16	ท่านสามารถทำได้ตามที่พูดเสมอ					
17	ท่านสามารถทุ่มเทพลังที่จะทำงานแม้ว่างานนั้นท่านไม่ค่อยมีความสนใจ					
18	ท่านสามารถเลิกหรือเปลี่ยนนิสัยที่ไม่ดีเรื่องราวของตนเองได้					
19	แม้ไม่สมหวังท่านก็ไม่ยอมแพ้ยังคงสู้ต่อไปด้วยความหวัง					
20	ท่านสามารถทำงานตามศักยภาพให้บรรลุเป้าหมายของตนเสมอ					

ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
21	ผู้บริหารของท่านมีความคิดริเริ่มและเทคนิคในการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ภายในโรงเรียน					
22	ผู้บริหารของท่านมีการศึกษาหาข้อมูลเพื่อกำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียนที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน					
23	ผู้บริหารของท่านเปิดโอกาสให้บุคลากรปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถ					
24	ผู้บริหารของท่านมีการระดมความคิดจากบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนมาพัฒนา ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในโรงเรียน					
25	ผู้บริหารของท่านเปิดโอกาสให้บุคลากรในสถานศึกษามีการวางแผนงาน/โครงการร่วมกัน					
26	ผู้บริหารของท่านมีการนำเทคนิค และแนวคิดใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนา ปรับปรุง					
27	ผู้บริหารของท่านมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในโรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในโรงเรียน					
28	ผู้บริหารของท่านมีนโยบายและแผนงานสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน					
29	ผู้บริหารของท่านมีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงการทำงานของครูอย่างต่อเนื่อง					
30	ผู้บริหารของท่านมีแนวทางในการแก้ปัญหาในทางสร้างสรรค์และแปลกใหม่					
31	สถานศึกษาของท่านมีการจัดอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียน					
32	สถานศึกษาของท่านมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน					
33	สถานศึกษาของท่านมีการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน					
34	สถานศึกษาของท่านมีการจัดตั้งงบประมาณเพื่อทำการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับบุคลากรในโรงเรียน					
35	งบประมาณที่จัดให้สำหรับการวิจัยในชั้นเรียนมีจำนวนไม่จำกัด					
36	มีการนำเสนอผลงานการวิจัยในชั้นเรียนต่อหน่วยงานทางการศึกษาเพื่อของบประมาณเพิ่มเติม					

ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
37	ผู้บริหารของท่านมีการนำผลงานการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ ประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน					
38	สถานศึกษาของท่านมีการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์และนวัตกรรม ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวิจัย					
39	สถานศึกษาของท่านมีการจัดเตรียมบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านการวิจัย ในชั้นเรียนไว้คอยให้คำปรึกษา					
40	มีการนิเทศ ติดตาม และนำเสนอผลงานการวิจัยในชั้นเรียน ทั้ง ภายในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา					

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องด้านขวามือท้ายข้อความแต่ละข้อ เพื่อแสดง
ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน

ลำดับ ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
1.	การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาทางเลือกในการแก้ปัญหาของผู้เรียน			
2.	การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการทดลองใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาของ นักเรียน			
3.	การตั้งชื่อเรื่องการวิจัยต้องมีความสอดคล้องกับประเด็นปัญหา			
4.	การวิจัยในชั้นเรียนอาจศึกษานักเรียนเพียงคนเดียวก็ได้			
5.	ครูท่านหนึ่งต้องการศึกษาว่า “ การใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือจะช่วยให้ นักเรียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ดีขึ้นหรือไม่ ”			
6.	จากข้อความดังกล่าว ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์			
7.	จากข้อความดังกล่าว การวิเคราะห์ข้อมูลควรใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย			
8.	การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียน บางเรื่องไม่จำเป็นต้องใช้ค่าสถิติ			
9.	การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในชั้นเรียนไม่ใช่สิ่งจำเป็น			
10.	การวิจัยในชั้นเรียนไม่จำเป็นต้องมีการรายงานผลการวิจัยครบทั้ง 5 บท			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ที่ บพศ. ว ๖๖๖ / ๒๕๔๗ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ.สุชนิจ, ดร.สุขแก้ว, ดร.อดุลย์

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ เอมเอี่ยม นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลก เขต ๓ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยนี้ด้วย เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป พร้อมนี้ได้ส่งแบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ เล่มมาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานวยพร สุนทรสมย์)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ที่ ศธ ๐๕๓๘/ว ส.๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อััจฉรา นุชภักดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด
๒. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ เล่ม

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ เอมเอี่ยม นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลก เขต ๓ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการวิจัย

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณา แล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ จากท่านกรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยนี้ด้วย เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษม บุญไทย)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

โทรศัพท์ ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

โทรสาร ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

ที่ ศธ ๐๕๓๔/ว ศธ.๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสมเดช สีแสง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด
๒. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ เล่ม

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ เอมเอี่ยม นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลก เขต ๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการวิจัย

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณา แล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ จากท่านกรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยนี้ด้วย เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยค้ำสตราจารย์เกษม บุญใหญ่)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

โทรศัพท์ ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

โทรสาร ๐ ๕๕๒๔ ๑๗๑๑

ที่ ศธ ๐๕๓๘/๖๓๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต ๓

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ เอมเยี่ยม นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต ๓ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการทำวิจัยดังกล่าว นักศึกษาต้อง เข้าเก็บข้อมูลจากสถานที่จริง โดยใช้แบบสอบถาม

ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้เข้าเก็บข้อมูลในสังกัดหน่วยงานของท่านด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุมพต ขำวีระ)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ราชาราชการแทนรองอธิการบดี

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

โทรสาร ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

